

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુભ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ સ્વધરાવૃત્તમ્ ॥

જૈના રક્ષન્તુ ધર્મં વિમલમતિયુતાસ્ત્યકરાગાદિદોષા

જૈનાન્ ધર્મશ્ચ પાતુ પ્રશિથિલપ્રબલક્રોધશત્રૂનુદારાન્ ।

જૈનૈસ્સાહશીલૈઃ પ્રિય નિઃશયિષયૈરસ્તુ ભદ્રં સ્વભૂમેર્

‘આત્માનન્દ’ પ્રકાશો ચિતરતુ ચ સુખં શ્રી જિનાજ્ઞાપરેભ્યઃ॥ ૧ ॥

પૃ. ૨૪ મું | લીર સં. ૨૪૫૩. માઘ આત્મ સં. ૩૧ { એક ૭ મો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સમા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
૧ બદલી ન હોય ! ...	... ૧૮૩	૭ શ્રી શત્રુઞય સંબંધી પ્રચારકાર્ય	૧૮૮
૨ જૈન સંખ્યાવત. ...	... ૧૮૪	૮ શ્રી જૈન શ્વેતાંબર બોર્ડ અને	
૩ જૈન ધર્મની ખૂબીઓ.	... ૧૮૭	હાલની પરિસ્થિતિ. ...	૨૦૦
૪ માનવી શિવધેલા ...	... ૧૮૨	૯ પ્રકીર્ણ અને વર્તમાન સમાચાર.	૨૦૩
૫ પરિશ્રમ અને કાર્ય.	... ૧૮૩	૧૦ સાબાર સ્વીકાર અને સમાલોચના.	૨૦૪

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

ભાવનગર—આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ગ્રાહ શુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ બાંધ્યું.

ઐતિહાસિક સાહિત્યના રસજ્ઞોને ખાસ તક. જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર કાવ્યસંચય.

શ્રીમાન પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથમાળાનું આ સાતમું પુષ્પ છે, કે જેમાં બુદ્ધ બુદ્ધ એકત્રીશ મહાપુરુષો સંબંધી તેત્રીશ કાવ્યોનો સંચય છે, તેના સંગ્રહક અને સંપાદક શ્રીમાન જિનવિજયજી આચાર્ય ગુજરાત પૂરાતત્ત્વ મંદિર છે. કાવ્યોનો રચનાકાળ ચૌદમા સૈકાથી પ્રારંભી વીસમા સૈકાના પ્રથમ ચરણ સુધી છે. આ સંગ્રહથી આ છ સૈકાના અંતર્ગત સૈકાઓનું ગુજરાતી ભાષાનું સ્વરૂપ, ધાર્મિક, સમાજ અને રાજકીય વ્યવસ્થા, રીતરીવાજો, આચારવિચાર અને તે સમયના લોકોની ગતિનું લક્ષ્યખિન્દુ એ દરેકને લગતી માહિતીઓ મળી શકે છે. કાવ્યો તે તે વ્યક્તિ મહાશયોના રંગથી રંગાયેલ હોઈ તેમાંથી અદ્ભૂત કલ્પના, ચમત્કારિક બનાવો અને વિધવિધ રસોના આસ્વાદો મળે છે. આ કાવ્યોનો છેવટે રાસસારવિભાગ ગદ્યમાં નોટ આપી આ ઇતિહાસિક ગ્રંથને વધારે સરલ બનાવ્યો છે. વિદ્વાનોની સર્વોત્તમ સાહિત્ય પ્રસાદી આમાં છે. વિશેષ લખવા કરતાં વાંચવા ભલામણ કરીએ છીએ.

કિંમત ર-૧૨-૦ પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

“ આત્મવિશુદ્ધિ ગ્રંથ. ”

જેમાં શુદ્ધ આત્માનું સ્વરૂપ, શુદ્ધ આત્માનું આરાધન, આત્મપ્રાપ્તિનાં સાધનો, વિકલ્પોથી થતું દુઃખ, જીવનો પશ્ચાતાપ વગેરે અનેક વિષયોથી ભરપૂર સાદી સરલ ગુજરાતી ભાષામાં કોઈ પણ મનુષ્ય સમજી શકે તેવી રીતે આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકેશરસૂરિજીએ લખેલો આ ગ્રંથ છે. જેના પઠનપાઠનથી વાચકને આત્માનંદ થતાં, કર્મોને નાશ કરવાની પ્રબળ ઇચ્છા થતાં મોક્ષને નજીક લાવી મુકે છે. આત્મસ્વરૂપના ઇચ્છક મનુષ્યને આ ગ્રંથ મનનપૂર્વક વાંચતાં પોતાનો જન્મ સફળ થયો માની તેટલો વખત તો ચોક્કસ શાંતરસ-વૈરાગ્યરસમાં મગ્ન થાય છે. શેઠ ઝવેરભાઈ ભાઈચંદ સીરીઝના ત્રીજા પુષ્પ તરીકે પ્રગટ થયેલ છે. પાકું પુઠું કિંમત ૦-૮-૦ પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

વસુદેવ હિંડી મૂળ—નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં, ઉંચા ઇંગ્લીશ લેઝર પેપર ઉપર શાસ્ત્રી સુંદર ટાઇપમાં છપાય છે. તે સંબંધી વિશેષ માહેતી હવે પછી આપીશું.

શ્રી પંચમૃતિકમણુ સૂત્ર અર્થ સહિત.

મૂળ, ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ, નોટ વગેરે. તદ્દન શિક્ષણની પદ્ધતિએ નવી શૈલીથી અર્થ વગેરે સહિત રચના, બાળક, બાળકીઓ જલદીથી મૂળ તથા અર્થ સરલ રીતે શીખી શકે તેવી રીતે તૈયાર કરી છપાવેલ છે. શાળાઓ માટે ખાસ ઉપયોગી. વધારે લખવા કરતાં મંજાવી ખાત્રી કરો. કિં. રૂ. ૧-૧૨-૦ મુદ્દલ કિંમત પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

સૂચના:- શ્રી ધર્મખિન્દુ ગ્રંથ મૂળ તથા ભાષાંતર સાથે ધીજી આવૃત્તિ—શાહ મગનલાલ ઓધવજી આ સભાના પ્રમુખશ્રીની સીરીઝ તરીકે આ ગ્રંથ તૈયાર થઈ ગયો છે, બાઈડીંગ થાય છે. આવતા માસમાં બહાર પડશે.

આ સભા તરફથી બહાર પડેલ ઉત્તમોત્તમ ગુજરાતી પુસ્તકો.

૧ શ્રી જ્ઞેન તત્વાદર્શ (શાસ્ત્રી)	૫-૦-૦	૨૬ અધ્યાત્મમત પરીક્ષા	૦-૪-૦
૨ નવનત્વનો સુંદર બોધ	૦-૧૦-૦	૨૭ ગુરુગુણ છત્રીશી	૦-૮-૦
૩ જીવવિચાર વૃત્તિ	૦-૬-૦	૨૮ શ્રી શત્રુંજય તીર્થ સ્તવનાવલી	૦-૫-૦
૪ જ્ઞેન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર	૦-૮-૦	૨૯ જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ (જ્ઞાનસાર અણક ગદ્ય, પદ્ય, અનુવાદ સહિત)	૦-૧૨-૦
૫ જ્ઞેનતત્વસાર મૂળ તથા ભાષાંતર	૦-૬-૦	૩૦ શ્રી ઉપદેશ સંપત્તિકા	૧-૦-૦
૬ દંડક વિચાર વૃત્તિ મૂળ. અવચૂરિ	૦-૮-૦	૩૧ સંબોધ સિતરી	૧-૦-૦
૭ નવમાર્ગદર્શક	૦-૧૨-૦	૩૨ ગુણમાલા (પંચપરમેષ્ઠિના ૧૦૮ ગુણનું વર્ણન અનેક કથાઓ સહિત)	૧-૮-૦
૮ હંસવિનોદ (શાસ્ત્રી)	૦-૧૨-૦	૩૩ સુસુખનુપાદિ કથા.	૧-૦-૦
૯ કુમાર વિહાર શતક, મૂળ અવચૂરિ અને ભાષાંતર સાથે (શાસ્ત્રી)	૧-૮-૦	૩૪ આદર્શ સ્ત્રી રત્નો	૧-૮-૦
૧૦ પ્રકરણ સંગ્રહ	૦-૪-૦	૩૫ શ્રી તેમનાથ ચરિત્ર.	૨-૦-૦
૧૧ નવનાણું પ્રકારી પૂજન અર્થ સહિત	૦-૮-૦	૩૬ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૧ લો.	૨-૦-૦
૧૨ આત્મવલ્લભ સ્તવનાવલી	૦-૬-૦	૩૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨	૨-૮-૦
૧૩ મોક્ષપદ સોપાન	૦-૧૨-૦	૩૮ શ્રી જ્ઞાન પ્રદીપ	૩-૦-૦
૧૪ પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાલા (શાસ્ત્રી)	૦-૧૪-૦	૩૯ શ્રી નવપદજી પૂજન અર્થ ફૂટનોટ સહિત	૧-૪-૦
૧૫ શ્રાવક કલ્પતરુ	૦-૬-૦	૪૦ શ્રી કાવ્ય સુધાકર	૨-૮-૦
૧૬ આત્મપ્રબોધ ગ્રંથ (શાસ્ત્રી)	૨-૮-૦	૪૧ શ્રી ધર્મરત્ન પ્રકરણ	૧-૦-૦
૧૭ આત્મવલ્લભ પૂજન સંગ્રહ	૧-૮-૦	૪૨ શ્રી આચારોપદેશ (રેશમી પાકું કપડાનું બાઈડીંગ)	૦-૮-૦
૧૮ જીજ્ઞુસ્વામી ચરિત્ર	૦-૮-૦	૪૩ કુમારપાળ પ્રતિબોધ.	છપાય છે.
૧૯ જ્ઞેન ગ્રંથ ગામડાં (ગુજરાતી)	૧-૦-૦	૪૪ ધર્મબિન્દુ (આદૃતી બીજ)	„
૨૦ તપોરત્ન મહોદધિ ભાગ ૧-૨ તમામ તપ વિધિ સાથે	૧-૦-૦	૪૫ શ્રી પંચપ્રતિક્રમણ અર્થ સહિત	૧-૧૨-૦
૨૧ સમ્યક્ત્વ સ્તવ	૦-૪-૦	૪૬ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર	છપાય છે.
૨૨ ચંપકમાળા ચરિત્ર	૦-૮-૦	૪૭ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર	„
૨૩ શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી	૧-૦-૦		
૨૪ પ્રકરણ પુષ્પમાલા બીજું	૦-૮-૦		
૨૫ અનુયોગદ્વાર સૂત્ર	૦-૮-૦		

પરચુરણ પુસ્તકો.

તત્વનિર્ણયપ્રાસાદ	૧૦-૦-૦	સંજ્ઞાયમાળા ભાગ ૧ લો	૨-૮-૦
પ્રમેયરત્નકોષ	૦-૮-૦	„ ભાગ ૨ જો	૨-૦-૦
જ્ઞેનભાનુ	૦-૮-૦	„ ભાગ ૩ જો	૨-૦-૦
વિશેષનિર્ણય	૦-૮-૦	„ ભાગ ૪ થો	૨-૦-૦
વિમલવિનોદ	૦-૧૦-૦	સમ્યક્ત્વદર્શન પૂજન	૦-૧-૦
સંજ્ઞાસન્નિમિત્ર	૪-૦-૦	ઔદરાજ્યલોક પૂજન	૦-૧-૦
અભયકુમારચરિત્ર ભાગ ૧ લો	૨-૪-૦	નવપદજી મંડલ	૦-૪-૦
„ ભાગ ૨ જો	૩-૦-૦	નવપદજી મંત્ર	૦-૨-૦

ઉપરનાં પુસ્તકો સિવાય શ્રી જ્ઞેનધર્મ પ્રસારક સભા, શા. મેઘજી હીરજી જુહાપેઠર, શ્રાવક ભીમસી માણેક, સલોત અમૃતલાલ અમરચંદ વિગેરેનાં પુસ્તકો પણ અમારે ત્યાંથી મળી શકશે. નેકા જ્ઞાનખાતામાં જાય છે. જેથી મંગાવનારને પણ લાભ છે.

લખો:—શ્રી જ્ઞેન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

નીચેના ગ્રંથો છપાય છે.

- ૧ કુમારપાળ પ્રતિબોધ—ઇતિહાસ અને ઉપદેશની દૃષ્ટિએ અનેક કથાઓ સહિત—શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે કુમારપાળ રાજાને જે ઉપદેશ દર્શાવેલ કથાઓ સહિત આપી જૈન રાજા બનાવેલ છે, તે અન્યધર્મી વાંચતાં પણ જૈન બની જાય છે તો જૈનધર્મી તે વાંચતાં પરમ જૈન બને તેમાં શું નવાઈ? ૬૦ ફારમ શુમારે ૫૦૦ પાના રાચલ મોટી સાધજ=શેઠ નાગરદાસભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ રાણપુર નિવાસીની સહાયવડે તેમની સીરીઝ તરીકે—
- ૨ શ્રી ધર્મખિન્દુ ગ્રંથ—શ્રી હરિભદ્રસૂરિ મહારાજ કૃત મૂળ તથા ભાષાંતર સાથે. આપણી શ્રી જૈન કોન્ફરન્સની એજ્યુકેશનબોર્ડે પાઠશાળાઓના અભ્યાસક્રમ તરીકે દાખલ કરેલ છે. દરેક જૈન તેનો અભ્યાસી હોવો જોઈએ.
- ૩ શ્રી પેથડકુમાર ચરિત્ર—અર્વાચીન ઇતિહાસીક ગ્રંથ ઉત્તમ ચરિત્ર મૂળ આ સભાએ છપાવેલ છે આ તેનું ભાષાંતર છે.
- ૪ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર—વિવિધ ઉપદેશ અને ચમત્કારિક અનેક કથાઓ સહિત (ખાસ વાંચવા લાયક)
- ૫ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર—અર્વાચીન બાવીશ મહાન (આચાર્યશ્રી) પુરૂષોત્તમ ચરિત્રો (ઇતિહાસીક ગ્રંથ).
- ૬ આત્મવિશુદ્ધિ.

છપાઈ તૈયાર થયેલ અપૂર્વ ગ્રંથ.

“ ગુરુતત્ત્વ વિનિશ્ચય । ”

પ્રસ્તુત ગ્રંથના કર્તા ન્યાયાચાર્ય મહોપાધ્યાય શ્રીમાન યશોવિજયજી મહારાજ છે. ગુરુતત્ત્વના સ્વરૂપનો સંગ્રહ વાંચકોને એકજ ઠેકાણે મળી શકે એવા ઉદ્દેશથી તેઓશ્રીએ જૈનાગમોનું દોહન કરી પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં તેવા સંગ્રહને રાચક અને સરલ છતાં પ્રૌઢભાષ.માં વર્ણવેલો છે જેનો ખ્યાલ વિદ્વાન વાચકોને ગ્રંથના નિરીક્ષણથી આવી શકશે.

સંસ્કૃત ભાષાને નહીં જાણનાર સાધારણ વાચકો પણ પ્રસ્તુત ગ્રંથ માટેની પોતાની જિજ્ઞાસા પૂર્ણ કરી શકે તે માટે ગ્રંથની આદિમાં સંપાદક ગ્રંથનો તેમજ તેના કર્તાનો પરિચય કરાવી ગ્રંથનો તાત્ત્વિક સાર તથા વિષયાનુક્રમ આદિ ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ છે, અને અંતમાં ઉપયોગી પરિશિષ્ટો તથા ઉપાધ્યાયજીના અગ્રાત એ અપૂર્વ ગ્રંથોનો ઉમેરો કરવામાં આવ્યો છે.

ખપી મુનિમહારાજે તેમજ ગૃહસ્થોએ મંગાવવા સાવધાન રહેવું. દરેક લાભ લઈ શકે તે માટે કિંમત અડધી રાખવામાં આવી છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ ટપાલ ખર્ચ જુદું પડશે અમારે લાંથી મળી શકશે.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે ચીરમ્ ॥

તત્પુનર્દિવિધં કર્મ કુશલરૂપમકુશલરૂપં ચ । યત્તત્ર
કુશલરૂપં તત્પુણ્યં ધર્મશ્ચોચ્યતે । યત્પુનરકુશલરૂપં તત્પાપમ
ધર્મશ્ચાભિધીયતે । પુણ્યોદયજનિતઃ સુખાનુભવઃ પાપોદય
સંપાદ્યો દુઃખાનુભવઃ । તયોરેવ પુણ્ય પાપયોરનંતભેદભિન્નેન
તારતમ્યેન સંપદ્યતે સ્વન્વેષોઽધમમધ્યમોત્તમાદ્યનન્તભેદવાર્તિતયા
વિચિત્રરૂપઃ સંસારવિસ્તાર इति ॥

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૪ મું. { ચીર સંવત્ ૨૪૫૩. માઘ, આત્મસંવત્ ૩૧. } અંક ૭ મો.

॥ ૐ ॥

બદલી ન હોય !

બદલી નહીં કોઈ કરે (૨)

હર્ષ શોક ન કરવો બ્રાતુ !, સુખદુઃખ ફરતા ફરે.

બદલી.

પૂર્વકૃત આધારે પ્રકટે, વર્તમાન સંયોગ;

અનુકૂળ પ્રતિકૂળ મળે તે, સમ્યગ્ સહવા બરે.

બદલી.

સુખ મળે તે પુન્ય ઝરણુ છે, વહેતું રાખો ખાસ;

આગામી ફલ અભિનવ મળશે, ધરો દૃષ્ટિ સૃષ્ટિપરે.

બદલી.

દુઃખ અનુભવતા દહેતા રાખો; લાવી હૃદય વિવેક;

પુનર્બંધ ન થાયો જોઈ, જે અનુકૂળ આગે કરે.

બદલી.

ચાર ગતિમાં માનવ મનહર, સાક્ષી સમર્થે શાસ્ત્ર;

સમજ સહિત જીવનનૌકાની, સફર તે પાર કરે.

બદલી.

સહાયક થાવું પ્રાણી પરત્વે, ફરજ બજાવા કાજ;

સદ્ આચારે જીવન શુદ્ધિ, ઈચ્છિત સ્થાન વરે.

બદલી.

વેલચંદ્ર ધનજી.

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન સખાવત.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૧ થી શરૂ).

ન કોમની સખાવતોના વિષય પ્રત્યે દૃષ્ટિપાત કરતાં એવું ખાસ માલુમ પડે કે જાણે કે જૈનોમાં કુદરતી ગુણ હોય તેમ, જે ગમે તે માંગે અને ગમે તે લઈ કાર્ય કરવાનું હોય; તેને કુલ નહિં તો કુલની પાંખડી પણ મળ્યા વિના રહેતી નથી; કારણકે જૈનોની સખાવતો ઉપર કોઈ પણ જાતનો અંકુશ હોતો નથી; પરંતુ આથી જે મરો થાય છે તે શરમવાળા અને આભરવાળાનો છે, તેઓને તેજ કારણે જોઈતી મદદ મળતી નથી; કાંકે તેઓ હાથ લાંબો કરવાને માટે અચકાય છે અને આભરને વહાલી ગણીને બેસી, નસીબને આધીન રહી પોતાનું નિભાવી લે છે. હાલના જમાનામાં તો જાહેરમાં કીર્તિને નામે શરમ અથવા દાક્ષિણ્યતાથી અહીંતહીં ગમે તે ઠેકાણેથી સખાવતનો પૈસો મેળવી શકાય છે. પ્રાચીન કરીને આપણું સખાવતી બંધારણ વગર વિચાર અને ગમે તે ખાતું ગમે ત્યાં ને ગમે તેને આપે છે; એથી કાંઈ સચવાતું નથી, કોઈને પૂછાતું નથી ને બંડ કામ પણ થતું નથી. આવી રીતે કોમ ઉદ્યોગી થઈ નથી. કોમના આગેવાન ખેરખાંઓ અનેક રસ્તાઓ સખાવતો માટે રજુ કર્યા કરે છે અને અનેક જાતની ચળવળ યા લખાણોથી કોમને દેખાડી આપે છે કે સખાવતનો અગાઉની રીત મુજબનો માર્ગ બદલી સખાવતના મજબૂત બંધારણવાળા ખાતાની જરૂરીઆત દર્શાવનાર એક મંડળ કરો અને એકજ મંડળ મારફતે સઘળો કારોબાર ચલાવવામાં આવે તો અનેક વ્યક્તિઓને ઇન્સાફ મળે અને લાયક અને યોગ્ય માણસોને ખરી મદદ મળી શકે. તે ઉપરાંત એકજ મંડળ સખાવતનું સઘળું કાર્ય કરે તો તેઓને કોમ પણ પૂછી શકે અને વિગતો અને કારણો પણ તેઓ તરફથી મળી શકે. અત્યારે મોટાઈ અને હુંપણું એજ જૈન કોમને પાછળ નાખે છે. જે કોમ શ્રીમંત ગણાય છે તે હવે પૈસારહિત થતી જાય છે; તેટલાજ સાડ લવિખ્યની જૈનપ્રબળને ઉપયોગી થઈ પડે તેવા જ્ઞાનના સાધનો ઉભા કરવાની જરૂરીઆત છે. ઉપર દર્શાવવામાં આવેલ એકજ મંડળની જો હયાતી હોય તો આવી જાતના મદદ માગનારાઓને તે તરફ મોકલાય કે જેથી કરી વ્યવસ્થાપકો તેને માટે ઘટતું કરે; જોકે આવી જાતનો પ્રયત્ન કરવો તે કંટાળાભરેલું અને કુરસદ મેળવનારા માટેનું છે, પણ કોમની બહેતરીને માટે આવી જાતનો શ્રમ લેવાની જરૂરીઆત છે. તેટલાજ માટે જૈનકોમની જુદી જુદી જાતની સખાવતો માટે જોખમદારી ધરાવનાર એક સારા બંધારણવાળા મંડળની ખાસ જરૂરીઆત છે; કારણકે કોમનો પૈસો

જૈન સંખાવત.

૧૮૫

જુદે જુદે ઠેકાણે વીખરાઈ જાય છે તે આવા એકત્ર મંડલની હયાતીથી અને તેની મારફતે ઉપાયો હાથ ધરવાથી હાલના કરતાં વધારે સારું પરિણામ લાવી શકાશે. કેટલેક ઠેકાણે અનુભવીઓ પણ સંખાવતી રીતભાતથી જે કીર્તિ મેળવાય છે તે નુકશાનકારક હોવાથી અફસોસનાજ ઉદ્ગારો કાઢતા હોય છે. અગાઉના વખતના સંખાવત કરનારાઓ કે જેને આપણે હમેશાં યાદ કરીએ છીએ, તેઓએ જે જે રીતે સંખાવત કરી છે તેનાં કાંઈક રૂઝાં ફળ આજની પ્રજા માટે ભાગે ભોગવે છે. અને આજકાલની વગર વિચારની, કીર્તિના લોભે થતી સંખાવત તેના રંગઢંગ પ્રમાણે કાર્ય કરી રહી છે અને તેથી તે પૈસા ખરબાદ કર્યા ખરોખર નીવડે છે. માન, મરતબો અને પોતાના મમતથી કરેલી સંખાવતમાં જોકે લાખો રૂપિયા ખર્ચાતા હોવાના દાખલાઓ જોવા સારૂ અગાઉનો ઇતિહાસ જોવાની જરૂર નથી, પણ ચાલુ સ્થિતિને અનુસરતા કામો માટે માંગણી અને આજીજી કરનારાઓને જોઈએ તેવો ટેકો મળતો નથી તે ખેદનો વિષય છે.

Archbishop Whately used to say “ Though he had done many things which he ought not to have done and had left undone many things which he ought to have done but he could boldly say that he had never given a six pence to a begger without enquiry ”

યાને “ આર્ચબીશપ વોટલી કહેતો હતો કે “ પોતાને નહિ કરવા જેવી ઘણી બાબતો તે કરતો અને કરવા જેવી ઘણી બાબતો તે અધુરી મૂકતો; છતાં ચાર આના જેવી નાની રકમ પણ એક ભીખારીને આપવા સારૂ પૂરતી તપાસ કર્યા સિવાય આપતો નહોતો. ” આ ઉપરથી એમ સમજાય છે કે સંખાવતનો ઝરો તો ચાલુજ હોવા છતાં તે રીતસરનો નહિ હોવાથી આજકાલ બેકારીનો પોકાર જ્યાં જોઈશું ત્યાં ચાલુજ છે. અનેક રીતે પૈસો ખર્ચાય છે; પરંતુ ભાગ્યેજ શ્રાવકોદ્ધાર ખાતે કદાચ જુજ જેવી રકમો ખર્ચાતી હશે. અત્યારની સ્થિતિમાં એક પણ એવું મંડળ નથી કે નોકરી-ચાકરી વિના દુઃખી થતા આપણા ભાઈઓને રાહત આપી શકે. એકંદરે દરદનો ઇલાજ થઈ શકે છે; પરંતુ ગરીબાઈ ટાળવાનો ઇલાજ શોધવામાં આપણે કાંઈ કરી શકતા નથી. અત્યારે ગરીબાઈ ટાળવાનો અને સ્વતંત્ર થવાનો એકજ માર્ગ લોખંડને દૃષ્ટિગોચર થાય છે તે કોમી કેળવણી ઉપર મોટો છે. શરૂઆતમાં કેળવણીની જે કદર થતી હતી તે હાલમાં હરીફાઈને લીધે બંધ પડી છે અને વેપાર કે કામકાજના વહેવારમાં હાલની કેળવણી શું કરી શકી છે? એટલાજ માટે કોમી ગરીબાઈ કયા મૂળમાંથી જન્મ પામે છે તેના મૂળને પકડી ગરીબાઈ ઉત્પન્ન થતી અટકાવવી તે સારું છે. કેટલીક વખત એમ પણ બને છે કે એકત્ર બળથી જાહેર સંખાવતથી ઉભા થએલ કોમી ખાતાઓ પણ જોઈએ તેવા ઉત્તમ હોતા નથી. એક વિદ્વાન જણાવે છે કે “ The best Institutions of the community are not those that are the creation of united efforts;

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

much less of the modern--piety hunters who like the sportive creature sometimes only chose their own tails round and round, but only those that are the sweet inspirations of the brimming, over flowing hearts of individual efforts."

“કોઈપણ કોમની ઉત્તમોત્તમ સંસ્થાઓ સમષ્ટિના પ્રયત્નના ફળરૂપ નથી હોતી, પરંતુ વ્યક્તિઓના ખરેખરા હૃદયના મધુર ઉમંગકાઓનાં ફળરૂપ હોય છે.”

આપણે ઉંઠા વિચાર કરીએ તો આપણી નજર આગળ અનેક સંસ્થાઓ હરતી ધરાવે છે પણ તેમાં દરેક ઠેકાણે અમુક વ્યક્તિગત પ્રયત્ન અને આત્મ-ભોગનું શુભ પરિણામ જોઈશું; જાહેર જૈનપ્રબળને નામે ચલાવવામાં આવતા મંડળ-માફતે હજી સુધી કોઈપણ આવા વ્યવહારીક કાર્યો આપણે જોઈ શક્યા નથી, તેટલાજ સારૂ સખાવત કરનાર ગૃહસ્થો જાતે તપાસ કરી આસપાસનું જ્ઞાન લે, દુનિયાના દાખલા ને કામો જુએ અને દુરદેશીથી જો સખાવત કરે તો આજે કોમની કાંઈક ફરિયાદ ઓછી થાય. આજે સખાવતને નામે કોમમાં એક નહિ પણ અનેક મંડળો રાહજરી કરવાનો દાવો કરી રહેલ છે અને વખત કવખત કોમનો પૈસો ખેંચી જાય છે અને વાહવાહ પોકારે છે, પણ આવા છુટાછવાયા પૈસા ખેંચાઈ જવાથી કોમને જોઈએ તેવો લાભ થતો નથી અને ખીજાં કામો કરતાં મંડળના પોતાના લાભો પ્રથમ જોવાય છે અને અહીંતહીંથી નાણું એકઠું કરી કોમના શુભ કામમાં ખલલ પહોંચાડે છે અને વારંવાર કોમ પાસેથી નાણાની આહુ માંગણી કરતાંજ રહે છે. ખરૂં કાર્ય કરવાનું હોય તેમાં કાંઈ પણ ઉપાય થતો નથી, હુન્નર ઉદ્યોગની કેળવણી ઉપર ધ્યાન કોણ આપે છે? જમાનામાં હરીફાઈની કોમો સાથે કેવી રીતે ટક્કર ઝીલી શકાય? ઉંચી કેળવણીની હીમાયત કરવાથી અથવા હીમાયતી થવાની શરૂઆત કરવા પછી અત્યારે કોમે ક્યા લાભ મેળવ્યા? અત્યારે કોમના બંધારણ અને કોમની આબાદીમાં કયો વર્ગ આજે પોતાના પગ ઉપર ઉભો છે કે જેના ઉપર કોમ ઇતિબાર રાખી શકે? કોમની આવી સ્થિતિ છતાં બહારની જાહેર પ્રબલ સમક્ષ શ્રીમંતાઈ ઓછી દેખાતી નથી; જોકે અંદરખાને તેથી ઉલટુંજ થાય છે. જે કોમમાં હુન્નર ઉદ્યોગની કેળવણી તરફ લક્ષ આપવામાં આવે અને કરકસરના ગુણને અખત્યાર કરવામાં આવે; ખીનફાકટના દેખાદેખીના ખરચોને સલામ કરવામાં આવે તેમજ પોતાની સ્થિતિના પ્રમાણમાં ખર્ચ રાખવામાં અને પોતાના કુટુંબને નિભાવી લેવામાં આવે તો આશા રાખવામાં આવે છે કે ભાગ્યેજ ગરીબાઈનો ડંખ લાગશે. એટલાજ માટે હુન્નર ઉદ્યોગની કેળવણી તરફ લક્ષ ખેંચાય તોજ હાલની કોમની સ્થિતિમાં સુધારો થઈ શકે.

ચાલુ.

જૈન ધર્મની ખૂબીઓ.

૧૮૭

*જૈન ધર્મની ખૂબીઓ.

(લે. વાડીલાલ મોહોકમલાલ શાહ બી. એ. (એનર્સ))

—:૦:—

ગતના સર્વ ધર્મોમાં, કોઈ વધુમાં વધુ પુરાતન ધર્મ માલુમ પડતો હોય તો તે શાશ્વતો જૈન ધર્મ જ છે. જો કોઈ ધર્મમાં ઉંડામાં ઉંડી, શ્રેષ્ઠ અને સત્યને સર્વાંશે મળતી પ્રીતિસુપ્રી શોધવી હોય તો તે જૈન ધર્મમાંથી જ શોધી શકાય. જો કોઈ ધર્મમાં અત્યારની વૈજ્ઞાનીક શોધખોળના બધા પુરાવા મળતા હોય તો તે આજ ધર્મમાં. જૈન ધર્મમાં અનેક વિષયોને લગતાં ગ્રંથો વિદ્યમાન છે. અધ્યાત્મયોગ, નૃસિંહ, કર્મ, જીવાત્મી દ્રવ્યોનું રહસ્ય, વિગેરેને લગતાં ગ્રંથો સેંકડોની સંખ્યામાં લખાયેલા છે. કેટલાક ગ્રંથો વર્તન અને ચારિત્રને લગતાં પણ છે. આ રીતે ગ્રંથોની ખામી નથી.

જૈન ધર્મ એટલે શું ? જૈનો કોણ છે ? શું અત્યારે ફક્ત જૈન નામ ધરાવતા મનુષ્યો માત્ર જૈન કહી શકાય ? જૈનોનો વાસ્તવિક અર્થ એમ થાય કે, જેણે રાગદ્વેષ રૂપી મહાન શત્રુઓનો પરાજય કર્યો છે તેવી મહાન વ્યક્તિઓને અનુસરનારા મનુષ્યો જ જૈન કહી શકાય. પછી ભલે તે નામથી જૈન ન કહેવાતા હોય અગર તો કેસરનો તીલક ન કરતાં હોય. જૈનોનો ધર્મ કોઈ ન્યારો જ છે. જેમાં નયાગમવાદરૂપી સ્થંભો વિદ્યમાન છે અને તેમાં તત્ત્વાદિકનું રહસ્ય ઘણી કુશળતાથી સમજાવવામાં આવ્યું છે. એવા અતિ ગહન ધર્મની ખૂબીઓ પણ અતિ ગહન જ હોય એમાં જરાએ સંશય નથી. ખૂબીઓ એટલે શું ? જેમ મનુષ્ય પોતાની જાતિના બીજાઓની અંદર ઉત્કૃષ્ટ થવા અગર તે બધાની આગળ આવવા માગતો હોય તો તેને માટે તેની પાસે કેટલાક મહાન ગુણો તેવાજ જોઈએ. તે પ્રમાણે જૈન ધર્મ જો ઉત્કૃષ્ટ મનાયો હોય તો તેનામાં પણ મહાન ગુણો અથવા ઉત્તમ લક્ષ્યો હોવા જ જોઈએ. આ લક્ષ્યો અથવા ગુણોને ખૂબીઓ કહી શકાય.

વિષય પરત્વેની સામાન્ય સ્વરૂપની આટલી ઝાંખી કર્યા પછી વસ્તુમાં ઉંડા ઉતરવું સહેલું થઈ પડશે. જૈન ધર્મની ખૂબીઓ કઈ કઈ છે ? તેનામાં કયા ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ આદર્શો છે ? આદર્શોની કાંઈ ખામી નથી, લક્ષ્ય અથવા ગુણ પણ બધા ગણવા જઈએ તો પાનાના પાના લખાય તોયે પાર ન આવે, માટે તેમાંના કેટલાકની ઉપરજ પીંછી ફેરવી આપણે સંતોષ માનીશું.

* શ્રી આજમીત્ર મંડળ તરફથી લખાયેલ છનામી નીઅંધ

૧૮૮

શ્રી આત્માનંદપ્રકાશ.

જૈન ધર્મની પ્રથમ ખૂણી તેની શ્રીલસુક્રી છે. દુનિયામાં ઘણાએ મત-મતાંતરો છે. દાખલા તરીકે વેદાન્ત, સાંખ્ય, ખ્રીસ્તી, બૌદ્ધ વિગેરે. આપણે આ દરેક મતની શ્રીલસુક્રીને જૈનમતની શ્રીલસુક્રી જોડે સરખાવીશું તો જૈન શ્રીલસુક્રીમાં ઘણું જ નવું જણાઈ આવશે. એક યુરોપીયન વિદ્વાને એટલે સુધી કબુલ કર્યું છે કે, જો કોઈ પણ ધર્મ સારામાં સારી અને સુગમ રીતે, શ્રીલસુક્રી સમજાવતો હોય તો તે જૈન ધર્મ જ છે. જૈનધર્મના જેવી અતિ ઉંડી, ગહન અને સાથે સાથે સરળ શ્રીલસુક્રી કોઈ ધર્મમાં મળવી ઘણી સુશકેલ છે.

“ જીનવરમાં સઘળાં દર્શન છે, દર્શને જીનવર ભજનારે; ”

“ સાગરમાં સઘળી તટીના સહી, તટીનામાં સાગર ભજનારે. ”

લગભગ સઘળાં ધર્મો જ્યારે એકાન્તવાદી છે ત્યારે આપણો ધર્મ અનેકાન્તવાદી છે. આપણા શાસ્ત્રોમાં, કોઈ પણ વસ્તુએને જોવાને સાત પ્રકારો આપેલા છે જે પ્રકારોને નયના નામથી ઓળખીયે છીયે. એ સાત નય તે નૈગમ, સંગ્રહ, વ્યવહાર, ઋણુસૂત્ર, શબ્દ, એવંભૂત, સમભીરૂઠ એ પ્રકારે છે. આપણે વસ્તુના દરેક ધર્મેને નય અને પ્રમાણુદ્વારા તપાસીયે છીયે. વળી જીવોની ઉત્પત્તિ, ચ્યવન અને તેના માર્ગની સારામાં સારી ઉલ્લેખના પણ જૈન ધર્મેજ કરી છે. જીવની વિગ્રહવાળી અને અવિગ્રહવાળી ગતિ, તેના ચ્યવનનો સમય વિગેરે પણ ઘણી ઝીણી રીતે સમજાવ્યો છે. જીવાજીવાદી નવતત્ત્વોને પણ ઘણીજ સરળ અને કુશળ રીતે ઓળખાવવામાં આવ્યા છે. આત્મા સંબંધી જ્ઞાન તો આવું કોઈ ધર્મમાં નથી અપાયું. આત્માનું અમરત્વ, તેનો કર્મ સાથેનો અનાદિ સંબંધ, બંધ મોક્ષ વિગેરે પ્રકરણોના ઘણાજ સચોટ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે. એક વિદ્વાન લખે છે કે— “ જૈન સાહિત્યનો જો પુરેપુરો અભ્યાસ કરવામાં આવે તો તેમાંથી એવા આશ્ચર્ય-જનક અને ખરાં પરિણામ બહાર આવે કે જેની રૂએ હિંદની ‘લીટરરી કોનાલોજી’ ના ઘણા અધરા અને ગુંચવાડા ભરેલા સવાલોનો નિવેડો એકદમ લાવી શકાય. ” આત્માના જૈન શાસ્ત્ર ત્રણ વિભાગ પાડે છે, બહિરાત્મા, અંતરાત્મા, અને પરમાત્મા. આ ત્રણે પ્રકારના આત્માના સ્વરૂપ શ્રીમદ્ આનંદધનજીએ શ્રી સુમતિજીના સ્તવનમાં ઘણીજ સુંદર રીતે સમજાવ્યા છે.

“ આતમ બુદ્ધે કાયાદીકે ગ્રહ્યો, બહીરાતમ અથરૂપ સુરાની;
કાયાદીકનો હો સાખી ધર રહ્યો, અંતર આતમરૂપ સુગ્યાની.
જ્ઞાનાનંદે હો પૂરણ પાવનો, વરજીત સકળ ઉપાધી;
અર્તીદ્રીય ગુણ ગણ મણી આગરે, ઈમ પરમાતમ સાધ સુગ્યાની. ”

સ્પર્શ, રસ, ગન્ધ, વર્ણ અને રૂપના પરમાણુઓના સ્કન્ધના બનેલા શરીરને આત્મા માનવો તે ગંભીર ભૂલ છે. જે મનુષ્ય આત્માને પુદ્ગલથી ભિન્ન માને છે,

જૈનધર્મની ખૂબીઓ.

૧૮૯

તે પુણ્યલમાં કદાપિ રાચે નહીં. આત્મા તો નિત્ય છે, અમર છે—કદાપિ ક્ષીણ થતો નથી.

વળી તેજ મહાત્મા, પ્રકૃતી અને પુરૂષનો સંબંધ દર્શાવતા કહે છે કે:—

“ કનકોપલવત્ પયડી પુરૂષ તણીરે, જોડી અનાદી સ્વભાવ;
અન્ય સંજોગી જીંહા લગી આત્મા રે, સંસારી કહેવાય.
યુજન કરણે હો અંતર તુજ પડ્યો રે, ગુણ કરણે કરી ભંગ;
અન્ય ઉકતે કરી પંડીત જન કહ્યો રે, અંતર ભૈગ સુસંગ.”

આપણા ઘણા સ્તવનોમાં આ પ્રમાણે પ્રીતસુપ્રીના દર્શન કરાવવામાં આવ્યા છે. જૈન ધર્મની આ ખૂબીનું વધુ વર્ણન કરવું તે પિષ્ટપેષણ કરવા જેવું હોઈ અહીંયાથીજ વિરમવું યોગ્ય ગણાયે.

અત્યાર સુધી આપણે જૈનદર્શનની પ્રીતસુપ્રી બીજાની જોડે સરખાવી અને તેની શ્રેષ્ઠતા સિદ્ધ કરી બતાવી. હવે આપણે તેના બીજા લક્ષ્ય તરફ નજર કરીએ.

સંયમ અને જૈનદર્શનનો સંબંધ, ઓકસીજન અને મનુષ્યના સંબંધ જેવો છે. સંયમ વિનાનું જૈનદર્શન અને જૈનદર્શનમાં બતાવ્યા પ્રમાણેના સંયમ સિવાયનો બીજો સંયમ એ બન્ને વસ્તુતઃ નકામા છે. સંયમ એટલે શું ? ઇન્દ્રિયોનો નિગ્રહ કરવો તેને સંયમ કહેવાય. ઇન્દ્રિયોના નિગ્રહનું યથાર્થ સ્વરૂપ સમજાવવા માટે જૈનશાસ્ત્રમાં એક આખું સૂત્ર રચવામાં આવ્યું છે. દરેક જૈનને પંચિન્દ્રિય સંવરણુ ’ તો કંઠસ્થ હશેજ. પંચેન્દ્રિયની સહેજ ઓળખ કરાવવી તે આ ઠેકાણે આવશ્યક ગણાયે. પહેલી સ્પર્શેન્દ્રિય જેનો વિષય સ્પર્શ કરવાનો, બીજો ઇન્દ્રિયનું નામ રસનેન્દ્રિય, જેનો વિષય જીભ અને તેના વિષયભૂત રસને ઓળખવાનો, ત્રીજો ઘ્રાણેન્દ્રિય એટલે નાસીકા જેનો વિષય સુંઘવાનો, ચોથી ચક્ષુન્દ્રિય, જેનો વિષય જોવાનો અને પાંચમી શ્રોત્રેન્દ્રિય જેનો વિષય સાંભળવાનો છે. આવી રીતે પાંચ ઇન્દ્રિયો અને તેમનું સ્વરૂપ શાસ્ત્રમાં સમજાવવામાં આવ્યું છે. સંયમ એટલે આ પાંચે ઇન્દ્રિયોનો નિગ્રહ કરવો. સંયમનો ગુણ દરેકમાં વ્યક્તિલેદે દેશતઃ અથવા અંશતઃ હોવો જ જોઈએ. એક કવિએ ઇન્દ્રિયોને અશ્વની, શરીરને રથની, અને સારથિને જીવની ઉપમા આપી છે. જીવરૂપી સારથિ જો ઇન્દ્રિયરૂપી અશ્વ ઉપર બરાબર કાબુ ન રાખે, તો ભયંકર પરિણામ આવે. ઇન્દ્રિયોના નિગ્રહ વિના કાંઈ પણ અર્થ પ્રાપ્ત કરી શકાય નહીં. દરેક દર્શનમાં ઇન્દ્રિય દમન વિષે કાંઈકને કાંઈક કહેવામાં આવ્યું છે એજ આ વસ્તુની મહત્વતાનો પુરો ખ્યાલ આપે છે; સંયમ વિનાના આત્માને પતિત થતા જરાએ વાર લાગતી નથી. આ પ્રમાણે સંયમની ઘણીજ આવશ્યકતા છે. સંયમ એ જૈન ધર્મની બીજી મોટી ખૂબી છે.

આ બન્ને ગુણોની માફક અહિંસાનો ગુણ પણ આપણું લક્ષ્ય વધુ ખેંચે છે.

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈનમાર્ગમાં પગલે પગલે અહિંસાની ઉદ્દેશના કરવામાં આવી છે. ખલે એમ પણ કહી શકાય કે જૈનમાર્ગ અહિંસામય છે. જૈનમાર્ગ એટલે અહિંસા, જો કોઈ પણ ધર્મ અહિંસા તરફ ખાસ વજન મુકતો હોય તો તે જૈનધર્મ જ છે. અહિંસા એટલે દરેક જીવનું પાલન કરવું અને કોઈપણ જીવની વિરાધના ન કરવી, પછી ભલે તે એકેન્દ્રિય હોય કે પંચેન્દ્રિય. દરેક પ્રાણી તરફ સમભાવ રાખવો. પછી ભલે તે આપણો મિત્ર હોય યા વૈરી હોય. “ ધર્મને નામે અનેક જીવોનો નાશ કરીને પોતાનો ધર્મ ફેલાવવો એવી કેટલાક પંથોની માન્યતા છે. જૈનધર્મ તો સત્ય પ્રકાશથી એમ કહે છે કે અન્ય ધર્મ ઉપર દ્રેષ ચિંતવવો નહીં, અન્યધર્મ પાલનારાઓને મારવા અગર દુઃખી કરવા નહીં, અને મનથી પણ તેમનું ભૂંડું ચિંતવવું નહીં, ” આ સ્થાને કહેવું જરૂરનું છે કે એક ખરાબમાં ખરાબ જૈન સારામાં સારા જૈનેતર કરતાં વધારે અહિંસા પાળતો હશે. “ વિશ્વવલ્લભ શ્રી વીરદેવના ત્યાગમાર્ગનો ચમત્કાર એ છે કે તેનો સ્વીકાર કરનારાઓ તરફથી અનાયાસે વિશ્વ માર્ગને નિર્ભયતા પ્રાપ્ત થાય છે. ” આપણે તો હજી ઘણા દેશો અને કોમોને જૈન માર્ગ એટલે અહિંસા માર્ગને અનુસરતા કરવા ખાફી છે, માટે આપણે તો અહિંસાને જરાએ વિસારે મુકવી જોઈએ નહીં આપણા મુનિરાજો એક દેશથી બીજે દેશ વિચરી શકે નહીં; પરંતુ આપણા પંડિત સમૂહને તો આપણે બહાર મોકલવા જ જોઈએ. આપણે એકલા શ્રાવક મઠીને જૈન થવું જોઈએ. આપણે અહિંસાનો ઉપદેશ ફક્ત સાંભળવાનો નથી પણ આચરણમાં મુકવાનો છે. અહિંસા આપણા આત્માની સાથે એક થવી જોઈએ. આપણને એટલી તો મગફળી હોવી જ જોઈએ કે, ક્યારે એક પણ વ્યક્તિ અહિંસાફી અમૃત સરોવરમાં સ્નાન કર્યા શિવાય ન રહે. અહિંસા જૈનધર્મની મ્હોટામાં મ્હોટી ખૂબી યાને આદર્શ છે. અહિંસા માટે આટલું સ્પષ્ટીકરણ પુરતું થઈ પડશે.

શ્રી વીરપ્રણીત ધર્મની ચોથી ખૂબી ‘સત્ય’ છે. એક વિદ્વાને જૈનોની વ્યાખ્યા આપતાં કહ્યું છે કે જૈન એટલે “ અહિંસા સત્ય અને સંયમના અભિલાષી. ” અદ્વાર પાપસ્થાનકની અંદર અસત્યને અચસ્થાન આપવામાં આવ્યું છે, તે ઉપરથી સત્યની જૈનધર્મમાં વિશીષ્ટતા સ્પષ્ટ રીતે જોઈ શકાશે. સત્ય બોલવામાં કોને ઉપસર્ગો નથી નડયા. કેટલાએ દાખલાઓ આપણને શાસ્ત્રમાંથી મળી આવે છે કે જેમાં સાધુ યાને શ્રાવકોને સત્ય બોલતાં રાજાઓના મહાન દંડ યાને તેમના તરફથી ફૂરતાની બીક રહેતી. આપણે એમ પણ જાણીએ છીએ કે તેઓએ તેમના ઉપર થતા અધ્યાએ ઉપસર્ગો સત્ય બોલવાથી હણ્યા છે. જૈનમાર્ગ કે જે એકલી વાચામાં પણ (વાયુકાયના જીવો હણાય તેથી) પાપ માનનારો છે તે અસત્ય વાણીમાં કેટલું પાપ માનતો હશે તેનો ખ્યાલ સુસજ્જન પોતે કરી લેશે, સત્યવાણી ઘણે ભાગે કટુ હોય છે. કારણ હંમેશા તેનાથી સ્વાર્થી જનોની સ્વાર્થતાને હાનિ પહોંચે છે. ક્યારે

જૈનધર્મની ખૂબીઓ.

૧૯૧

સત્યવાણીથી લોકો પહેલાં સંતોષ પામે છે ? સત્ય વચનના ફાયદા હમેશાં પછીજ માલુમ પડે છે માટે સત્ય બોલવામાં કોઈપણ ઉપસર્ગોથી ડરવું જોઈએ નહીં, સારું કાર્ય કરતાં ડરવું એ કાયરતાનું લક્ષણ છે. સત્ય, હિત, મીત, ભાષા બોલવી એ જો સુકાર્ય હોવાથી તે સુકાર્ય પણ કોઈ પણ ભોગે દરેક વ્યક્તિએ કરવું જોઈએ.

આ બધાની સાથે જૈનધર્મમાં દયા, ક્ષમા અને શુરતાના પણ પાઠો શીખવવામાં આવ્યા છે. ક્ષમા અને દયાના ઉદાહરણ માટે મહાવીરસ્વામી અને ગોશાળાનો દાખલો પુરતો છે. પ્રભુએ દીક્ષા ગ્રહણ કર્યા પછી કુમાર નામના ગામમાં કાયોત્સર્ગ કરવો શરૂ કર્યો, તે વખતે કોઈ એક ગોવાળ ત્યાં ઢોરો ચરાવતો આવ્યો. પ્રભુ પાસે અવી તેમની પાસે તેના ઢોરો સુકી કામ પ્રસંગે આગળ ગયો, ફરી આવીને જુવે તો ઢોરો નહીં. છેવટે એણે નિશ્ચય કર્યો કે ઢોરોને પ્રભુએજ સંતાડેલા હોવા જોઈએ એવો નીશ્ચય થતાંજ ઢોરોને પ્રભુ પાસેથી લેવાને ગોવાળીએ પ્રભુને ઘણુંજ દુઃખ દીધું—જેવું કે કાનમાં ખીલા ઠોકવા, પગ ઉપર ખીર રાંધવી ત્રિજેરે તે વખતે ઇંદ્રે આવીને પ્રભુને વિનંતી કરી કે “હજી બાર વર્ષ સુધી આપને ઉપસર્ગોની પરંપરા થવાની છે, જો આપ કૃપા કરી રજા આપો તો હું તેનું નિવારણ કરવા માટે આપની સાથે રહી સેવકતું કાર્ય કરું” પ્રભુએ ઉત્તર આપ્યો કે “તીર્થંકરો પારકાની સહાયની કદાપિ અપેક્ષા રાખતા નથી.” પ્રભુએ ગોવાળીઆના સઘળા ઉપસર્ગો સહન કર્યા અને છેવટે ગોવાળને ક્ષમા પણ આપી, અને આ રીતે પોતાની દયા બતાવી. સર્વ ધર્મોનું મૂળ દયા છે. જ્યાં દયા નથી ત્યાં ધર્મ નથી. જે લવ્ય મનુષ્યોના હૃદયમાં દયા હોય તે અન્ય ઉપર ક્રોધ કરે નહીં, તેમ અન્યની નિંદા કરતો પણ અચકાય. દયાની પરિપૂર્ણતાએ પહોંચવાથી આત્મા પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરે છે.

શૂરવીરતા માટે પણ ચરમ તીર્થંકર ભગવાન મહાવીર એાછા મશહૂર નથી, બાદ્યાવસ્થાની અંદર આમલકી કીડા વખતે ઝાડની ડાળીએ વીંટળાઈ રહેલા ભોરીંગ ફણીધરને ઉપાડીને ફેંકી દેવામાં, વળી તેજ કીડા કરતી વખતે, દેવ તેમની બહાદુરીની પરીક્ષા કરવા આવેલા અને તે વખતે પ્રભુને પોતાના સ્કંધ ઉપર બેસારી જ્યારે રૂપ વિકુર્વવા માંડ્યું ત્યારે પ્રભુએ અવધિજ્ઞાનથી જાણી, સુદીના એકજ પ્રહારથી તેને અસલ સ્વરૂપમાં લાવી દેવામાં, પ્રભુએ જનતાને શૂરવીરતાના અજબ દાખલાઓ બોધ માટે આપ્યા છે. આવા તો ઘણા દાખલા જૈન કથાઓમાંથી મળી આવશે.

જૈન માર્ગે જો આદર્શો આપીને સફળતા માનતો હોત તો કદિપણ તેની આટલી બધી ઉચ્ચ કોટીમાં ગણના ન થાત. તે આદર્શો આપે છે અને સાથે સાથે, એ આદર્શોને વર્તનમાં મૂકનાર કૃતાર્થ જીવોના અક્ષરશઃ સાચા દાખલાઓ પણ આપે છે. કયો જૈન બાબક, કલીકાલ સર્વજ્ઞ હેમચંદ્રાચાર્ય, કુમારપાળ, હીરવિજય-સૂરિ, વીમલમંત્રી, ઢંઢણકુમાર, મેતાર્થમુનિ વગેરે મહાન પુરુષોના દાખલાઓથી

૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માહીતગાર નહી હોય? જૈન ધર્મ આવા મહાન પુરૂષોના ચરિત્રોને લઈનેજ દુનિયાના ચારે ખુણામાં પ્રશંસાને પાત્ર થાય છે. જૈન ધર્મ જીવ અને શરીરને લિપ્ત બતાવે છે; એટલુંજ નહી, પણ જીવ અને શરીરનું સત્ય સ્વરૂપ પણ યથાર્થ રીતે સમજાવે છે અને જીવ અને શરીરને લીન પશુ માનતા જીવો અદ્વય પદવી પામ્યા તેના વૃતાંતો પણ પુરા પાડે છે. કોઈ મનુષ્ય પોતાનો અસ્તિત્વ (Character) ઉચ્ચ આદર્શો પ્રમાણે ઘડવા ધારે, તો તે જૈન ધર્મના આધારે સહેલાઈથી કરી શકે છે. કયા ધર્મે શુણીકાના ઘરમાં રહી શુણીકાનેજ યોગદાનો દાખલો આપ્યો છે? કયા ધર્મે એક પળવારમાં હજારો રાણીઓ સહિત મહાન સમૃદ્ધિવાન રાજાધિરાજાઓને સંસારની અસારતા જણાતા સંયમ લેતા બતાવ્યા છે? કયા ધર્મના સાધુઓ આપણા શાસન રક્ષક સાધુ સાધ્વી માફક અખંડ પંચ મહાવ્રત સહિત સંયમ પાળે છે? રામાયણ કે મહાભારત તપાસો, કુરાન અને બૌદ્ધના ગ્રંથો બુદ્ધો; પરંતુ કોઈ જગ્યાએ આવો અડગ સંયમ તો નહીજ મળે. એક ઇતિહાસ કર્તા કહે છે કે “અત્યારે લગભગ આખી દુનિયા માંસાહારી થઈ ગઈ છે, અને જો કોઈપણ ધર્મ તે ફરી શાકાહારી બનાવી શકે તો તે ફક્ત જૈનધર્મ જ છે.” હું તો નથી માનતો કે એની જોડી અત્યારના પ્રચલિત કોઈપણ ધર્મમાંથી મળી શકે. જ્યારે બીજા ધર્મોના ઉંડા રહસ્યમાં ઉતરીયે છીયે ત્યારે ચાકણું માલુમ પડે છે કે તેમના સઘળા આદર્શો સિદ્ધાંતોનું મૂળ જૈનધર્મજ છે. જૈન ધર્મ પૂર્ણિમાના ચંદ્રની માફક તારાઓના તેજને નિસ્તેજ કરી દુનિયા ઉપર પોતાની સંપૂર્ણ સત્તા પાડી રહ્યો છે. દુનિયાને રંજી રહ્યો છે, અને ભવ્યોને યોધ આપી રહ્યો છે. આવા મહાન ધર્મની ખૂબીઓ પણ મહાન હોય એમાં શંકા શી!!

“ માનવી શિવધેલા ”

- ૧ મહા મોંઘો મીઠો ધર્મ ધાર, માનવી શિવધેલા !
થાવા આત્મા તણું કલ્યાણ, માનવી શિવધેલા !
અણુમોલો માનવ ભવ જાણ, માનવી શિવધેલા !
માટે આવેલી પળ રૂઢી સાધ, માનવી શિવધેલા !
- ૨ પુરૂષાર્થ કહ્યા શાસ્ત્રમાં ચાર, માનવી શિવધેલા !
કામ અર્થને ધર્મ મોક્ષ માન, માનવી શિવધેલા !
ધર્મ ધાર્યાથી અન્ય ત્રય સઘાય, માનવી શિવધેલા !
અવલંબન તું તેનું સ્વીકાર, માનવી શિવધેલા !
- ૩ જીનધર્મનાં ચાર પ્રકાર, માનવી શિવધેલા !
દાન, શિળ, તપ, ભાવના ચાર, માનવી શિવધેલા !

માનવી શિવધેલા-પરિશ્રમ અને કાર્ય.

૧૯૩

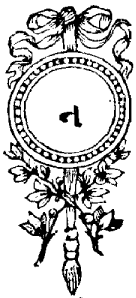
- મૂઠી મનની મલિનતાને પામ, માનવી શિવધેલા !
 પાળ પ્રીતથી તત્વ સિદ્ધાન્ત, માનવી શિવધેલા !
 ૪ મહા મંત્ર અહિંસા નિત જાપ, માનવી શિવધેલા !
 રાગ દ્રેષને કષાય ચાર ટાળ, માનવી શિવધેલા !
 જ્ઞાન, દરશન, ચારિત્ર પદ પામ, માનવી શિવધેલા !
 મોટો મહિમા તે રત્નનો મનાય, માનવી શિવધેલા !
 ૫ તત્વ દેવ શુદ્ધ ધર્મ ઉર સ્થાપ, માનવી શિવધેલા !
 અહીં શુભ હુરુણુ દૂર કાઢ, માનવી શિવધેલા !
 શુદ્ધ થઈ કર શુદ્ધ નિજ આત્મ માનવી શિવધેલા !
 જન આરા શિરે સદા ચઢાય, માનવી શિવધેલા !
 ૬ ક્ષણભંજુર આ કાયા પીછાણુ, માનવી શિવધેલા !
 વહી જશે સોનેરી તક સાધ, માનવી શિવધેલા !
 પીલે વીરની સુધા ભરી વાણુ, માનવી શિવધેલા !
 ભાગ ભિતિને ભવના ભાર, માનવી શિવધેલા !

રચનાર:—મણીલાલ માણેકચંદ મહુધાવાલા,
 શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય.

પરિશ્રમ અને કાર્ય.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૭૦ થી શરૂ)

વિકુલદાસ મૂ. શાહ.

કામો બકવાદ કરવાની અપેક્ષાએ કાંઈને કાંઈ કામ કરવું એજ સારું છે. ડૉ. જોન્સને કહ્યું છે કે—“ વાતો પૃથ્વીની કન્યાઓ સમાન છે પરંતુ કાર્ય સ્વર્ગના પુત્ર સમાન છે. ” આપણે જે કાંઈ કાર્ય કરીએ તેમાં આપણી સર્વ શક્તિઓ વાપરવી જોઈએ; જો આપણે આપણી શક્તિઓનો ઉપયોગ નહિ કરીએ તો અવશ્ય તેનો નાશ થઈ જશે. માત્ર શક્તિઓનો નાશ થશે એટલું જ નહિ પણ આપણો નાશ થઈ જશે. એક વિકાસને કહ્યું છે કે “ આ સંસાર ભીષ માગનારાઓ માટે નથી, પરંતુ તેઓને માટે છે કે જેઓ લડે છે, ઝગડા કરે છે અને વિજય પ્રાપ્ત કરે છે. ”

પુરેપુરો પરિશ્રમ કર્યા વગર તેનું ફળ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા કરવી તે મોટી મૂર્ખાઈ છે. સંસારમાં પ્રત્યેક વસ્તુની કાંઈને કાંઈ કિંમત હોય છેજ, તે કિંમત આપ્યા

૧૯૪

શ્રી આત્મજ્ઞાનંદ પ્રકાશ.

વગર તે વસ્તુની પ્રાપ્તિ અશક્ય છે. કદાચ કોઈ રીતે વગર મૂલ્યે, વગર પરિશ્રમે તે વસ્તુ આપણે પ્રાપ્ત કરીએ તો પણ આપણે તેને કદાપિ રક્ષિત નહિ રાખી શકીએ. આપણે તેની કદર નહીં કરીએ અને આપણે તેને જલ્દી ખોઈ ખેસવાના; પરંતુ આપણે પુરેપુરો પરિશ્રમ કરીને તે વસ્તુ પ્રાપ્ત કરશું, મૂલ્ય આપીને કોઈ વસ્તુ લેશું તો જરૂર આપણે તેનો સારી રીતે ઉપયોગ કરી શકશું. કોઈ માણસને તેના પૂર્વજોનું ઉપાર્જિત ઘણું ધન મળી જાય, તો પણ તેના રક્ષણને અર્થે તેને પરિશ્રમ કરવોજ પડે, નહિ તો તે સઘળું દ્રવ્ય બેલું મોડું નષ્ટ થઈ જવાનું. એ ઉપરાંત એ ધન પ્રાપ્ત કર્યા પછી તેણે એમ પણ સમજવું જોઈએ કે એ ધનને સંચરૂ કરવામાં મારા પૂર્વજોને ઘણોજ પરિશ્રમ પડ્યો હશે અને તેઓના પરિશ્રમનું ફલજ મને મળ્યું છે. એવી સ્થિતિમાં તેને માટે એજ સચિત છે કે તેણે પરિશ્રમ પૂર્વક એ ધનનું રક્ષણ કરવું જોઈએ અને તેની વૃદ્ધિ કરવી જોઈએ જેથી ભવિષ્યમાં તે વડે બીજાનું કલ્યાણ થઈ શકે.

પરિશ્રમનું મહત્વ એટલું બધું છે કે સંસારમાં સઘળાં કાર્યોમાં તેની થોડી ઘણી આવશ્યકતા પડેજ છે. જો આપણે કેવળ શારીરિક સુખજ ઇચ્છીએ, તો તેને માટે પણ આપણે કોઈ પણ પ્રકારનો યત્ન કરવાની આવશ્યકતા છેજ. કાર્ય જેટલું મોટું હોય છે, તેના પ્રમાણમાં તેને માટે અધિક પરિશ્રમની આવશ્યકતા છે. પરિશ્રમ જેટલો વધારે કરવામાં આવે છે તેનું ફળ પણ તેટલુંજ વધારે અને સરસ આવે છે. જે મનુષ્ય સુખી થવા ઇચ્છે છે તેણે હમેશાં પરિશ્રમ કરવો જોઈએ. એક વિદ્વાને તો શ્રમને બુદ્ધિથી પણ શ્રેષ્ઠ ગણ્યો છે, અને જ્યારે આપણે જોઈએ છીએ કે સાધારણ બુદ્ધિવાળા લોકો પણ પરિશ્રમ કરીને ઘણુંજ મહત્વ પ્રાપ્ત કરી લે છે અને મોટા મોટા બુદ્ધિમાન લોકો આગસુ બનવાથી જ્યાં ને ત્યાં રહે છે ત્યારે ઉક્ત સિદ્ધાંતની સત્યતામાં કશો સંદેહ નથી લાગતો. જે બુદ્ધિમાન મનુષ્યે સંસારમાં ઉન્નતિ સાધી હોય છે તેને પણ તે ઉન્નતિને અર્થે થોડો ઘણો શારીરિક પરિશ્રમ કરવો પડ્યો હોય છે. જે લોકો એમ સમજે છે કે બુદ્ધિમાન લોકો શારીરિક પરિશ્રમ ઓછો કરે છે, અને બેઠા બેઠાજ બુદ્ધિને આધારેજ સુખચેન ભોગવી રહ્યાં છે તેઓ ભૂલ કરે છે. જો મોટા મોટા રાજકર્મચારી પુરૂષો આરામ ખુરશી પરજ પડ્યા રહે તો કાંતો તેઓને પોતાના પદ ઉપરથી અલગ કરવામાં આવે અને કાંતો તેઓ રાજ્યનો નાશ કરે. મુગલસામ્રાજ્ય સ્થાપિત કરવા માટે અકબરને શું ઓછો શારીરિક પરિશ્રમ કરવો પડ્યો હતો ? બાલાજી વિશ્વનાથ અને નાનાફડનવીસ વિગેરે જો આગસુ હોત તો પેશ્વાઓના દરબારમાં તેઓને કોણ પૂછત ? મોટા મોટા આપણાં શાસ્ત્રીય ગ્રંથો જોઈને પણ આપણે ચકિત થઈ જઈએ છીએ. શું તે ગ્રંથોના લેખકોએ કેવળ બુદ્ધિબળથીજ કામ લીધું હતું ? ‘સિદ્ધાંત કૌમુદી’ લખવામાં ભટ્ટોજ દીક્ષિતને શું ઓછો પરિશ્રમ પડ્યો હશે ? ‘કાવ્ય પ્રકાશ’ શું સહજમાં

પરિશ્રમ અને કાર્ય.

૧૯૫

લખાઈ ગયું હશે ? તે લખવા માટે તે વખતના સર્વ કાળ્યોનું અવલોકન કરવાનું અને અલંકારોનો વર્ગ નિશ્ચય કરીને તેના લક્ષણ નિર્ધારિત કરવાનું કામ શું સહજ છે ? આર્યભટ્ટ, વરાહ મિહિર, અને ભાસ્કરાચાર્ય શું પડ્યા પડ્યાજ ન્યોતિષ શાસ્ત્રના આવા મોટા ગ્રંથો લખી નાંખ્યા હશે ? આધુનિક ન્યોતિષીઓએ અત્યંત પરિશ્રમ કરીને જે મહાન યંત્રો બનાવ્યા છે તેની ભાસ્કરાચાર્યના સમયમાં કોઈને કદપના પણ નહોતી પરંતુ તેમણે જે સિદ્ધાંત નિશ્ચિત કર્યા છે તે હજી પણ ખરાબ ઠીક ઉતરે છે. એ કાર્ય કોઈ સાધારણ પરિશ્રમથી શક્ય નથી. જે ગીતા રહસ્યની જેવો કોઈ ગ્રંથ શોધી કાઢવામાં ઘણાજ પરિશ્રમની આવશ્યકતા છે તે ગ્રંથ-રત્ન લખવા માટે લો. તિલક મહારાજને ઘણે ભાગે ત્રીસ વર્ષ સુધી પરિશ્રમ કરવો પડ્યો હતો. ડૉ. જગદીશચંદ્ર બોઝ ગાદી તકીયા ઉપર પડ્યા પડ્યા આવા જખરજસ્ત વૈજ્ઞાનિક નથી થયા. વૈજ્ઞાનિક પરિક્ષાઓ પસાર કરવા માટે તેમને વર્ષોસુધી દિવસ રાત પરિશ્રમ કરવો પડ્યો છે. સુપ્રસિદ્ધ અંગ્રેજ વૈયાકરણી કેલેટે-અત્યંત દરિદ્રાવસ્થામાં મહાન્ કઠિનતાઓ સહન કરીને રાત્રિઓ સુધી જાગીને પોતાનું વ્યાકરણ બનાવ્યું હતું. એ વખતે તેઓ હમેશનાં કેવળ છ આનાની નોકરી કરતા હતા. દિવસે તેમને પોતાના શેઠનું કામ કરવું પડતું હતું અને રાત્રે બેસીને તેઓ વાંચતા લખતા હતા. ધનાભાવને લઈને તેઓ તેલની બત્તી પણ ખરીદી શક્યા નહોતા. સગડીના કોલસાના ઝગમગતા પ્રકાશની મદદથી તેને વાંચવું લખવું પડતું હતું, પોતાની ઘોર દરિદ્રતા અને ઘોર પરિશ્રમનું હૃદયવેધક વર્ણન કરીને તે પોતે પૂછે છે કે “જ્યારે હું આવી સખત મુશ્કેલીઓ સહન કરીને પણ આટલું કષ્ટ સાધ્ય કાર્ય કરી શક્યો છું ત્યારે શું સંસારમાં એવો એક પણ યુવક છે કે જે પોતાનું કામ ન કરી શકવા માટે કોઈ ખંડાનું બતાવી શકે ?

કોબેટની પાસે ધન નહોતું, પરંતુ તેનામાં સાહસ અને બળ હતા. તેને કામ કરવાની ઇચ્છા હતી અને તે પરિશ્રમનું મહત્વ સમજતા હતા, ત્યારેજ તે આટલું મોટું કામ કરી શક્યા. સુયોગ્ય અને સમર્થ લોકો કદિપણ પોતાની પરિસ્થિતિઓની અથવા સાધનોની દરકાર કરતા નથી; તેઓ સારી રીતે જાણે છે કે દ્રઢપ્રતિજ્ઞ મનુષ્યો સાધનોના અભાવે પણ કામ કરી શકે છે. પોતાની સામે પડનારી પ્રત્યેક વસ્તુને તેઓ પોતાની કાર્યસિદ્ધિનું સાધન બનાવે છે. તેઓનાં મુખમાંથી કદિપણ કોઈ ખંડાનું નીકળતુંજ નથી. ખંડાનાં તો તેઓ બતાવે છે કે જેનામાં યોગ્યતા બિંદુલ હોતી નથી. જેઓમાં સામર્થ્યનો અભાવ હોય છે. એક વિદ્વાનનો એવો મત છે કે આજકાલના લોકોનો એક મોટો દોષ એ છે કે તેઓ ધનનું મહત્વ જરૂર કરતાં વધારે સમજે છે અને પોતાના બળ અથવા પરિશ્રમનું મહત્વ ઓછું સમજે છે. અને ઘણા ખરા લોકોની દુરવસ્થાનું

૧૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જ મુખ્ય કારણ એજ છે. જે મનુષ્યને પોતાનાં બળનો વિશ્વાસ હોય છે, જે પૂર્ણ-પરિશ્રમ કરે છે તે સઘળી સ્થિતિમાં કામ કરી શકે છેજ.

એમર્સને એક સ્થળે લખ્યું છે. “ પ્રકૃતિ મનુષ્યને કહે છે કે-તમને કામનો બદલો મળે કે ન મળે, તોપણ હમેશાં કામ કરતા રહો. તમે હમેશાં કામ કરતા રહેશો તો તેનો બદલો તમને અવશ્ય મળશેજ. તમારું કામ ઉંચા પ્રકારનું હોય કે હલકા પ્રકારનું, તમે ખેતી કરતા હો કે કવિતા કરતા હો, તે તમે સાચી દાનતથી કરો, મન પરોવીને કરો, એવી રીતે કરો કે તેનાથી તમને સંતોષ થઈ જાય, એનાથી તમારું માનસિક સમાધાન થશે. અને એજ સૌથી મોટો બદલો છે. તમે વારંવાર વિફલ-મનોરથ થાઓ તોપણ તેની જરાપણ પરવા ન કરો. અમુક કાર્ય સિદ્ધ થાય એજ સારી રીતે કાર્ય કરવાનો બદલો છે. ”

કોઈપણ કાર્ય કરવામાં કદિપણ અનાવશ્યક શીઘ્રતા ન કરવી જોઈએ. કેમકે જે કાર્યમાં અનાવશ્યક શીઘ્રતા કરવામાં આવે છે તે કદિપણ સાફ થતું નથી, એમાં અનેક દોષ આવી જાય છે. કેટલાક એમ સમજે છે કે ઉતાવળ કરવાથી સમયનો બચાવ થાય છે, એ સમજણ ભૂલ ભરેલી છે. ઘણે ભાગે તો ઉતાવળથી કરેલું કાર્ય બગડે છે અને વધારે સમય લગાડીને ફરીવાર કરવું પડે છે, અને પરિશ્રમ પણ બમણો લેવો પડે છે, જે કાર્યમાં અનાવશ્યક શીઘ્રતા અથવા ઉતાવળ નથી કરવામાં આવતી તે કાર્ય સારી રીતે પુરું થાય છે. એક મહાત્માનો ઉપદેશ છે કે “ તમારી યાત્રા સમાપ્ત કરવામાં ચિત્ત લગાડો, ઉતાવળા થઈને તેના અન્તની ચિંતામાં ન પડી જાઓ, એ રીતે તમને આસપાસના પ્રદેશની શોભાઓ જોવાનો અને અનુભવ પ્રાપ્ત કરવાનો પણ અવસર મળશે અને તમે ઉતાવળના દુર્પરિણામથી પણ બચી જશો. એ રીતે આગળ વધતાં વધતાં કેટલાક સમય પછી જ્યારે તમે પાછું ફરી જોશો ત્યારે તમે કેટલો રસ્તો કાપ્યો છે એ જોઈ આશ્ચર્ય થશે. જે તમે હમેશાં માત્ર ત્રણ માર્ગલ ચાલો તો એક વરસમાં હજાર માઈલથી પણ વધારે યાત્રા પુરી કરી શકો. ”

દરેક મનુષ્યને માટે ઉચિત છે કે તેણે જે કાર્ય શરૂ કર્યું હોય તેની અંદર પુરેપુરું ધ્યાન આપવું અને પોતાની સઘળી શક્તિઓ જોડી દેવી. અધ્યવસાય પૂર્વક કોઈપણ કામમાં લાગી રહેવું એજ સફળ થવાનું સૌથી ઉત્તમ અને મહાન સાધન છે એટલુંજ નહિ પણ તેજ જીવનનો મુખ્યમંત્ર છે. એટલા માટે આપણે જે કાર્ય કરવું તે પૂર્ણરૂપેજ કરવું. જે કાર્યમાં આપણે આપણું તન, મન અને ધન લગાવીએ તેજ પુરેપુરું અને સાફ થાય છે અને તેનાથીજ આપણને પુરું સુખ મળે છે.

કોઈપણ એક કાર્યમાં લાગીને તેમાં પારંગત થવું એ ઘણાં કાર્યોમાં લાગીને કાંઈપણ ન કરવું એ કરતાં વધારે સાફ છે. જે માણસ જે કામમાં જોડલો વધારે

પરિશ્રમ અને કાર્ય.

૧૯૭

દત્તચિત્ત બને છે, તે તે કામમાં તેટલીજ સફળતા પ્રાપ્ત કરે છે. પ્રસિદ્ધ અંગ્રેજ નવલકથાકાર ડિકન્સે કહ્યું છે કે “જે જે કામ મેં હાથમાં લીધું તેને મેં બહુ ધ્યાન-પૂર્વક અને સારી રીતે કર્યું. મારી સમજમાં કામ કરવાનો સૌથી સરસ નિયમ એ છે કે જે કાર્યમાં માણસ પોતાની સઘળી શક્તિઓનો ઉપયોગ ન કરી શકે એમ હોય તે કામ તેણે હાથમાં ન જ લેવું.” પ્રત્યેક મનુષ્યે પોતાને માટે પહેલ વહેલું કોઈ કાર્ય સારી રીતે વિચાર કરીને અને નિશ્ચય કરીને હાથમાં લેવું જોઈએ, પોતાના જીવનનો ઉદ્દેશ સ્થિર કરી લેવો જોઈએ, અને ત્યારપછીજ તેમાં પોતાની બધી શક્તિઓ વાપરવી જોઈએ. આજકાલ લોકોનો મોટો ભાગ દુઃખી અને અ-યોગ્ય જણાય છે, તેનું મુખ્ય કારણ એ છે કે હરેક માણસ હરેક કામ કરવા ઇચ્છે છે. સ્કૂલો તથા કોલેજોમાંથી સારા સારા પ્રખર વિદ્વાનો નહિ નીકળવાનું પણ મુખ્ય કારણ એ જણાય છે કે પ્રત્યેક વિદ્યાર્થીને અનેક વિષયોનું અધ્યયન કરવું પડે છે. તેની શક્તિ એટલા બધા વિષયોમાં રોકાઈ જાય છે કે તેને કોઈ વિષયનું સાચું જ્ઞાન થઈ શકતું નથી. પ્રારંભની શાળાઓમાં જ નાના નાના બાળકોને અનેક વિષયો શીખવા પડે છે. એક બાળક આટલા બધા વિષયો એક સાથે કેવી રીતે સમજી શકે ? પરિણામ એ આવે છે કે બાળક કોઈ એક વિષયનું પણ સાચું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. એજ સ્થિતિ સંસારમાં સર્વ કાર્યોની છે. કોઈ એક કાર્યને માટે મનોયોગનો અભાવ જ આજકાલના લોકોનો મહાન્ દોષ છે. આપણું મન સર્વ વિષયોમાં અહિંતહિં ભટકતું ફરે છે; પરંતુ કોઈ વિષય ઉપર દૃઢતાપૂર્વક જામતું નથી. આમ થવાથી સઘળી શક્તિનો નાશ થઈ જાય છે અને આપણે કશું કાર્ય કરી શકતા નથી.

કોઈ પણ વિષયના મહાન્ જ્ઞાતા, વિદ્વાન અથવા કર્તાને જોઈએ તો તેની અંદર પ્રધાનશુભ આપણને એ જણાશે કે તેણે પોતાના કાર્યમાં પોતાની સઘળી શક્તિ લગાવી દીધી હોય છે. કોઈ મહાન્ નૈયાયિક અથવા વૈયાકરણને જોઈએ તો આપણને જણાશે કે તેણે પોતાનો સઘળો સમય ન્યાય અથવા વ્યાકરણના જ અધ્યયનમાં વ્યતીત કર્યો છે. કોઈ મહાન્ ગવૈયાને અથવા પહેલવાનને જોઈએ તો તેણે જીંદગીભર ગાવામાં અથવા કુસ્તી કરવામાં જ બધો સમય ગાળ્યો છે એમ આપણને જણાશે. તાત્પર્ય એ છે કે જે કામ આપણે કરવા ઇચ્છતા હોઈએ તે કામમાં આપણે દિનરાત મંડ્યા રહેવું જોઈએ.

જે કાર્ય આપણે હાથમાં લઈએ તે આપણે આપણું કર્તવ્ય સમજીને કરવું જોઈએ અને તેમાં આપણું મન સારી રીતે લગાવવું જોઈએ. એ વગર કોઈ પણ કાર્ય કદિ સારી રીતે થઈ શકતું નથી. જે કોઈ કામમાં આપણને કાંઈ મુશ્કેલી લાગે તો આપણે તેનાથી ગભરાવું ન જોઈએ અને તેમાં બરાબર મંડ્યા રહેવું જોઈએ. જે આપણે કોઈ કાર્ય ઘણા ઉત્સાહપૂર્વક આજ શરૂ કરીએ અને પાંચ

૧૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દશ દિવસ પછી આપણો પહેલાનો ઉત્સાહ શિથિલ પડી જાય તો એ કાર્યનું પરિણામ શું આવશે ? કંઈ પણ નહિ. કેવળ સમય અને શક્તિનો નાશ થશે; પરંતુ જે આપણે હુમેશાં શાંતચિત્તથી માર્ગમાં આવનારી મુશ્કેલીઓ દૂર કરવાના ઉપાય વિચાર્યા કરશું તો અવશ્ય આપણો માર્ગ સુગમ બની જશે. એક અંગ્રેજી કહેવતનો એવો અર્થ છે કે જે કામ આપણે કરવા ઇચ્છતા હોઈએ તેને માટે કોઈ ને કોઈ ઉપાય મળી આવે છેજ. એ ઉપાય હુમેશાં શાંતચિત્ત રહેવાથી જ મળી આવે છે. ગભરાવાથી અથવા હતાશ થવાથી નહિ. કઠિનતાઓ અને વિદ્વેષોથી ગભરાવું અને હતાશ થઈને કોઈ કાર્ય અધવચ્ચ તજી દેવું એ કાયરતા, દુર્બલતા અને અકર્મણ્યતાનું લક્ષણ છે. જે મનુષ્યને પોતાની શક્તિમાં વિશ્વાસ હોય છે અને જે મનુષ્ય પોતાની પ્રતિજ્ઞાને દઢતાથી વળગી રહે છે તેનો ઉદ્દેશ અવશ્ય સિદ્ધ થાય છે. મુશ્કેલીઓ તેને કાંઈ પણ નથી કરી શકતી. ઇતિહાસ પણ આપણને એજ બોધ આપે છે કે સંસારનું પ્રત્યેક મહાન કાર્ય દઢ નિશ્ચયથી જ થાય છે.

સંપૂર્ણ.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ.

શ્રી શત્રુજય પ્રચારકાર્ય સમિતિનો ૧૯૨૬ ડીસેમ્બર સુધીનો રિપોર્ટ.

આ સમિતિના સેક્રેટરી શ્રીયુત્ બાળુ કીર્તિપ્રસાદજી તરફથી ઉક્ત સમિતિના સભ્યો તરફથી કરવામાં આવેલ પ્રવાસ તથા પ્રચારકાર્ય સંબંધી રિપોર્ટ પોતાના તા. ૧૨-૧-૨૭ ના જા. નં. ૨૬ વાળા પત્ર સાથે મોકલ્યો છે. જેની નોંધ આ નીચે પ્રકટ કરીએ છીએ.

બાળુ કીર્તિપ્રસાદજી જૈન સમાના શ્રી આત્માનંદ મહાસભાના પ્રસંગે ગયા હતા; તેમજ જીરામાં એક સભા કરવામાં આવી હતી. હસ્તિનાપુરના મેળા પ્રસંગે યાત્રાત્યાગ માટે ખાસ ઠરાવો કરવામાં આવ્યા; તેમજ તે પ્રસંગે શ્રી શત્રુજય સ્વયંસેવક મંડળ કાયમ કરવામાં આવ્યું હતું. જેના પ્રમુખ લાલા ગોપીચંદ્રજી વકીલ-અંબાલા અને લાલા મંગતરામજી સરાફ સેક્રેટરી નીમાયા છે. તેઓએ સ્વયંસેવકની નામાવલિ શરૂ કરી છે. દીલ્હીમાં તા. ૫-૬ ડીસેમ્બરના દિવસોમાં ગુરૂકુલની સર્વસાધારણ સભા પ્રસંગે યોગ્ય પ્રચારકાર્ય કરવામાં આવ્યું. શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીને શત્રુજય સંબંધી યોગ્ય કરવા પત્રો લખવામાં આવ્યા તથા પંજાબમાં જગ્યાએ જગ્યાએ શત્રુજય સાહિત્ય પહોંચાડવામાં આવ્યું.

શ્રીયુત્ મણીલાલ કોઠારી પંજાબના પ્રવાસ પછી કાઠીયાવાડમાં યાત્રા-ત્યાગ માટે પ્રવાસ કરી રહ્યા હતા અને તે સફળ પણ થયા. ત્યારબાદ હસ્તિનાપુરના

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ પ્રચાર કાર્ય.

૧૯૮

મેળા પ્રસંગે તેમનાં વ્યાખ્યાનો અસરકારક થયાં હતાં. બાળુ કીર્તિપ્રસાદજી તથા રા. મણીલાલ કોઠારીના પ્રયાસથી પંજબ આજે જાગૃત છે.

શ્રીયુત દયાલચંદજી જોહરી હસ્તિનાપુરના મેળા પ્રસંગે આવ્યા હતા આગરા લખનૌ તથા આસપાસ તે માટે યોગ્ય પ્રચાર કરી રહ્યા છે.

રા. શ્રીયુત પોપટલાલ રામચંદ દક્ષિણમાં પ્રવાસ કરી રહ્યા છે અને ગામેગામ યથોચિત ઠરાવો કરે છે. ત્યાં સારી જાગૃતિ છે.

રા. મણીલાલ ખુશાલચંદ ખાસ કરીને શુજરાતનાં નાનાં નાનાં ગામડાં-ઓમાં ફર્યા કરે છે. તેમનો તથા ભાઈ રાજકરજી ભાઈનો પ્રવાસ પાલજીપુર આસપાસના ગામેગામ ડીસા કેમ્પ આસપાસ તથા ઢીમા, કરળાંજી, સાચોર, ધાંનેરા, આકોળા વિગેરે જગ્યાએ જઈ આવ્યા હતા. ગામડાની વસ્તુસ્થિતિ તેઓ નોંધી લે છે અને જૈનસમાજતું સુંદર દિગ્દર્શન તેઓ કરી રહ્યા છે.

શ્રીયુત હીરાલાલ સુરાણા મારવાડમાં સોજત, સાદડી, શીવગંજ, ખીવાણુંદી તથા પુરારી, આમલનેર, મુરતીજાપુર, સાંગલી, અમરાવતી, હીંગણુઘાટ મનમાડ અને હૈદ્રાબાદ તથા મારવાડ આસપાસના ગામેગામ, ખાનદેશના ગામેગામ તથા દક્ષિણના ગામેગામ જોરશોરથી પ્રવાસ ને પ્રચાર કરી રહ્યા છે. તેમણે મારવાડનાં ગામેગામમાં શ્રી સંઘોને ઠરાવો મોકલાવ્યયા છે અને ખૂબ પ્રવાસ કરી રહ્યા છે.

આ સમિતિના કાર્યની પરિસ્થિતિ ઉપરની હકીકતથી જાણુવામાં આવશે. આ ફંડમાં અત્યાર સુધીમાં આવેલી વસુલાત હવે પછી પ્રકટ કરવામાં આવશે. જેઓ તરફથી રકમ મોકલી આપવામાં ન આવી હોય તેમણે નીચેને શીરનામે મોકલી આપવી.

લી૦ સેવકો,

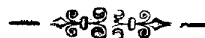
મકનજી જે. મહેતા

મોહનલાલ ભગવાનદાસ ઝવેરી

ઓ૦ રેસીડેન્ડ જનરલ સેક્રેટરીઓ.

૨૦, પાંચધુની-મુ'બઇ ૩

તા. ૧૮-૧-૨૭

૨૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર એજ્યુકેશન ઑર્ડ,

લેખક: રા. માવજી દામજી શાહ. અને મુ'બદ્.

તેની હાલની પરિસ્થિતિ.

શુમારે ઓગણીશોક વર્ષ પૂર્વે જ્યારે જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સનું સાતમું અધિવેશન પુના મુકામે મળ્યું હતું, ત્યારે ઉપર્યુક્ત ઑર્ડ અસ્તિત્વમાં આવ્યું હતું, એ બિના જૈન જનતાની લક્ષ જ્હાર ભાગ્યેજ હશે.

એમાં તો લગારે સંશય નથી કે, ઑર્ડ જેવી જૈન કેળવણી વિષયક સંસ્થાની જૈન કોમને જરૂર હતી. અને તેથી તેની સ્થાપના થતાં જૈનસમાજને બેશક, ઘણે દરજ્જે લાભ જ થયો છે.

ઑર્ડને ઉદ્દેશ મુખ્યત્વે જૈનસમાજમાં ધાર્મિક શિક્ષણનો પ્રસાર કરવાનો છે, અને એ ઉદ્દેશ અનુસાર આજસુધીમાં તેણે પ્રગતિ કરેલી તો ન ગણાય; પરંતુ ગતિ તો અવશ્ય કરેલી છે એમ કહ્યા વગર રહેવું એ ન્યાયસંગત નજ ગણાય.

ઑર્ડની સ્થાપનાનું વર્ષ ઇ. સ. ૧૯૦૮ એટલે એ હિસાબે દરેક વર્ષના ડિ-સેંબર માસમાં પરીક્ષા લેવાતાં આજ સુધીમાં તેની સંખ્યા ઓગણીશની થઈ છે. એક પણ અપવાદ વગર કહી શકાય કે, ડિસેંબર માસની જે તારીખ પરીક્ષા માટે ઠરાવેલી હોય છે, બરાબર તેજ તારીખે આજસુધી પરીક્ષા લેવરાવવાની નિયમિતતા જાળવી છે, અને તેવી નિયમિતતા જાળવી દાખલો બેસાડવા બદલ ઑર્ડના વ્યવસ્થાપકોને બેશક ધન્યવાદ ઘટે છે.

ઑર્ડના ધારાધોરણ, અભ્યાસક્રમ, પરીક્ષા લેવરાવવાનાં મથકોનાં નામ અને ઇનામની યોજના વગેરેનો જેમાં સમાવેશ થયો છે, તેનું એક પેમ્ફલેટ પૂર્વે ઑર્ડ તરફથી જ્હાર પાડવામાં આવ્યું હતું, તેમાં એમ જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું કે, પરીક્ષા લેવાયા પછી દોઢ મહીને પરિણામ જાહેર કરવામાં આવશે અને અઢી મહીને ઇનામો તેમજ સર્ટિફિકેટો બહેંચી આપવામાં આવશે.

અહિં મારે જણાવવું જોઈએ કે, સદર્જુ પેમ્ફલેટમાં પરીક્ષાનું પરિણામ જાહેર કરવાની તેમજ ઇનામો અને સર્ટિફિકેટો બહેંચી આપવાની જે મુદત ઠરાવી છે તેનું પાલન થયેલું હોય તેવું છેલ્લાં આઠ-દશ વર્ષથી મુદલ જાણવામાં-જોવામાં નથી. ઉપર પ્રમાણે ઑર્ડ સમયપાલન નથી કરી શક્યું-શકતું જાણી તેનો કયો હિતેચ્છુ દીલગીર થયા વગર રહેશે ? મારે જણાવવું જોઈએ કે, કાંતો પરિણામ જા-

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર એન્જ્યુકેશન બોર્ડની પરિસ્થિતિ.

૨૦૧

હૈર કરવાની અને ઇનામ વગેરે બંહેની આપવાની જે સુદત ઠરાવી છે બરાબર તેજ સુદતે પરિણામ બહૈર થવું જોઈએ અને ઇનામો પણ બંહેની દેવાં જોઈએ.

બોર્ડ પોતે કરેલાં ધારા ધોરણનું પાલન :કરવા અસમર્થ હોય તો જેવા ધારાનું તે પાલન કરી શકતું હોય તેવા નવેસરથી તેણે ઘડવાં જોઈએ, કરેલા નિયમોનું પાલન નહિ કરવાથી જે દોષમાં તે સપડાય છે તે દોષથી તેને જરૂર બચાવી લેવું જોઈએ.

પરિણામ બહૈર કરવામાં મોડું થવાનાં કારણોમાં એક કારણ એ હોય તો તે સંભવિત છે કે, પરીક્ષકો તરફથી ઉત્તરપત્રકો તપાસાઈને મોડાં આવે છે, અને એમ થવાથી પરિણામ પણ મોડું બહાર પડે છે. આ કારણ હોય તો તે બેશક, સાચું છે, છતાં પેપરો બરાબર સમયસર તપાસાવીને-મંગાવી લઈને યુનિવર્સિટી-ઓ તરફથી ઠરાવેલી તારીખેજ જેમ પરિણામ બહાર પડે છે તેમ બોર્ડ પણ ધારે-તો કરી શકે છે. યુનિવર્સિટીની નિયમિતતા બોર્ડે લક્ષમાં રાખવાની ખાસ જરૂર છે. આવી નિયમિતતા જળવાય તે માટે મારો નમ્ર અભિપ્રાય એવો છે કે દર ઉત્તરપત્રક દીઠ પરીક્ષકોને ઓછામાં ઓછું ચાર કે આઠ આનાનું લવાજમ આપવાનું જણાવી ઉત્તરપત્રકો વખતસર મોકલી આપવાનાં કાર્ય માટે હાલ છે તેથી વધુ સાવધાન-જવાબદાર બનાવવા જોઈએ. અનિયમિતપણે અને પોતાની જ કુરસદે એક માનદ પરીક્ષક કામ આપે તેના કરતાં નિયમિતપણે પણ મહેનતાણું લઈને સુદતસર કામ આપે એ વધુ ઇચ્છવાયોગ્ય ગણાવું જોઈએ. આથી હું સ્પષ્ટ-પણે કહેવા માશું છું કે પેપરો વખતસર તપાસાવી મંગાવી લેવાનાં કામ માટે જેઓ લેવા માગે તેમને લવાજમ આપવાનું ધોરણ પણ હાબલ કરવાની જરૂર છે.

આ પેપરો મોડામાં મોડાં, બોર્ડ તરફથી બનેવારીના પહેલાં અઠવાડીયામાં પરીક્ષકોને પહોંચી જવાં જોઈએ. આ પેપરો લગભગ એક માસ જેટલી સુદતમાં તપાસી લઈને ફેબ્રુઆરીનાં પહેલાં અઠવાડીયામાં બોર્ડને પુનઃ સુપ્રત કરી દેવાં જોઈએ. આ જવાબદારી માનદ કે લવાજમ લઈ પેપરો તપાસી આપનાર પરીક્ષક ઉપર મૂકાવી જોઈએ.

બોર્ડના હાલના અભ્યાસક્રમ પ્રમાણે દર વર્ષે પરીક્ષામાં બેસવા છતાં દસ કે બાર વર્ષની સુદતમાં પણ જેમાં જૈનતત્ત્વજ્ઞાન સમાવેશ પામે તેવા સમગ્ર વિષયોનો અભ્યાસ પૂરો કરાવી શકાતો નથી ! આ ખામી વર્તમાન અભ્યાસક્રમની છે.

અભ્યાસક્રમ એવો યોજવો જોઈએ કે, પાંચ કે વધુ તો સાત વર્ષ પર્યંત લાગલાગટ બોર્ડની ક્રમસર પરીક્ષાઓ આપવાથી જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના સમસ્ત વિષયોનું જ્ઞાન અભ્યાસક્રમે મળી જવું જોઈએ, અને ત્યાર પછી જૈનતત્ત્વજ્ઞ જૈનતત્ત્વ-વેત્તા કે જૈનતત્ત્વજ્ઞમાંથી કોઈ પદવી બોર્ડે અર્પણ કરવી જોઈએ. એવા જૈન તત્ત્વ-

૨૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વેત્તાઓને વધુ અભ્યાસ માટે જૈન ગ્રંથો શીખવવાનો માર્ગ કંઈ બંધ પડતો નથી. ઉપર પ્રમાણે નવેસરથી અભ્યાસક્રમ ગોઠવવાનો વિચાર બોર્ડની કમિટી કરે, નિર્ણય કરે અને તેનો અમલ પણ કરે એ વાતને કદાચ વર્ષો લાગી જાય એ દેખીતું છે.

બોર્ડે આજ સુધીમાં તેનાં જૂઠાં જૂઠાં ધોરણો માટે જે પુસ્તકો મંજૂર કર્યાં છે, તેમાંનાં કેટલાંક તો હાલમાં મળતાં પણ નથી ! વસ્તુસ્થિતિ જ્યારે આમ છે ત્યારે બોર્ડે મંજૂર કરેલાં પણ નહિ મળતાં એવાં પુસ્તકો છપાવી પૂરાં પાડવાનું કાર્ય પણ કરવાની જરૂર છે.

લેખક એવા દાખલાઓ પુરા પાડી શકે છે કે પુસ્તકો નહિ મળવાનાં સળ-બેજ સ્ત્રી અને પુરૂષ વિદ્યાર્થીઓ પૈકી કેટલાકે પરીક્ષામાં નહિ બેસી શકવા માટે દીલગીરી દેખાડેલી છે !

બોર્ડનો નવો અભ્યાસક્રમ જ્યાંસુધી ન ગોઠવી શકાય ત્યાંસુધી હાલ જૂનો અભ્યાસક્રમ છે તેજ રાખવો યોગ્ય છે; છતાં નવો અભ્યાસક્રમ યોજતી વખતે આ વાત લક્ષમાં રાખવાની ખાસ જરૂર છે કે છોકરાંઓ માટે બે અને પુરૂષો માટે ત્રણ સ્વતંત્ર પાઠ્ય પુસ્તકો રચવાની જરૂર છે, તેજ મુજબ છોકરીઓ માટે બે અને સ્ત્રીઓ માટે ત્રણ પાઠ્ય પુસ્તકો રચવાની જરૂર છે. આ ગણતરી મુજબ બોર્ડનો સમગ્ર અભ્યાસક્રમ આ દશ પુસ્તકોમાં સમાવેશ પામે છે. આ પુસ્તકો વિદ્વાન-વર્ગ પાસે તૈયાર કરાવીને બોર્ડે ગુજરાતી ભાષામાં નહિ પણ મરાઠી અને હિંદી ભાષામાં તેનાં ભાષાંતર કરાવીને તૈયાર રાખવાની જરૂર છે.

હાલ કુલ ગુજરાત-કાઠીયાવાડનાં મળીને સેન્ટરો-પરીક્ષાં લેવારાવવાનાં મથકો ૩૫ થી ૪૦ જેટલાંજ છે. પણ ઉપર પ્રમાણે યોજના થતાં દક્ષિણ અને ઉત્તર હિંદુસ્થાનનાં લગભગ ૧૦૦ સેન્ટરો ઉમેરતાં (૧૫૦) હોદસો સેન્ટરો થાય તેમ મનાય છે. અને તેમ થતાં આ પરીક્ષાનો લાભ વધુ સારી સંખ્યામાં લેવાય એ પણ બનવા યોગ્ય છે.

ગુજરાત, કાઠીયાવાડ, દક્ષિણ અને ઉત્તર હિંદુસ્થાનમાં ચાલતી જૈનશાળાઓ, કન્યાશાળાઓ, શ્રાવિકાશાળાઓ અને રાત્રિશાળાઓને પણ તમારો નિયુક્ત કરેલો જ ધાર્મિક અભ્યાસક્રમ ચલાવવાના લાભ સમજાવો-ફરજ પણ પાડો, આમ થતાં ઉમેદવારોની સંખ્યામાં આપોઆપ મોટો વધારો થશે અને ધાર્મિક શિક્ષણનો પ્રસાર કરવાનો બોર્ડનો જે ઉદ્દેશ છે તે ઘણું અંશે સફળ થશે.

હાલ બોર્ડ તરફથી લેવાતી પરીક્ષાનું પરિણામ પ્રકટ કરવામાં અને સર્ટિફિકેટ વગેરે બહેંચી દેવાના કામોમાં અનિયમિતપણાનું જે સામ્રાજ્ય પ્રવર્તી રહ્યું છે, તેને તો બોર્ડે કલંકરૂપ ગણીને સદંતર દૂર કરવા કોશીષ કરવી ઘટે છે.

પ્રકીર્ણ અને વર્તમાન સમાચાર.

૨૦૩

ઉપર પ્રમાણે ઓડના વિકાસ માટે જે જે મુદ્દાઓ રજુ કર્યા છે તે તરફ ઓડના વ્યવસ્થાપકો શાંત ચિત્તે જરૂર વિચાર કરશે. મારી તેમને વિનંતિ પણ છે કે આ મુદ્દાઓ વિચારતાં રખે તેઓમાં એવો ખ્યાલ ભરાઈ જવા પામે કે, આ મુદ્દાઓ કેાણ સૂચવે છે ? મુદ્દાઓ ગમે તે વ્યક્તિ સૂચવતી હોય, પણ તે વાસ્તવિક છે કે નહિ ? તે ખરા છે કે ખોટા ? એ વિષેજ પક્ષપાતરહિત નજરે જોવાનું વ્યવસ્થાપકોએ વિચારવું જોઈએ. આમ જો તેઓ વિચાર કરશે તો હું માનું છું કે ઓડ પોતાની હાલની પક્ષાઘાતની જે દુર્દશા અનુભવી રહેલ છે તેમાંથી સત્ત્વર મુક્તિ મેળવી પૂર્ણ તંદુરસ્ત બનશે.

પ્રકીર્ણ અને વર્તમાન સમાચાર.

ત્રણ સૈકા પહેલાંનો જૈન ઇતિહાસ તપાસતાં વસ્તુપાળ, તેજપાળ જેવા મહાન જૈન નરરત્નોએ તીર્થની યાત્રા નિમિત્તે સંઘ કાઢી અગણીત દ્રવ્ય ખર્ચો જે સેવા કરી છે તે વાંચતાં અપૂર્વ હર્ષ થાય છે. વર્તમાન કાળમાં જેમ તે વખત જેટલું દ્રવ્ય નથી તેમ તેવા ભક્તિ કરનારા મનુષ્યો પણ નથી; છતાં પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયનેમીસૂરીશ્વરજીના ઉપદેશથી પાટણુ નિવાસી અંધુ શેઠ નગીનદાસભાઈ વગેરે અંધુઓએ શ્રી પાટણુથી કચ્છ દેશના તીર્થોની યાત્રા નિમિત્તે કાઢેલો સંઘ, અત્યારના દેશકાળ પ્રમાણે આગલી સદીયોની કંઈક ઝાંખી કરાવે છે. આ સંઘમાં નજરે જોનારના જણાવવા પ્રમાણે સુમારે ૪૦૦) સાધુ સાધ્વીના દાણા અને ત્રણ હજાર શ્રાવક શ્રાવિકાનો સમુદાય સાથે હોઈ તીર્થયાત્રાનો લાભ લે છે, સંઘવી નગીનદાસભાઈ વગેરે અંધુઓની સંઘ સેવાનો ઉત્સાહ, ઉદારતા, દેવ, ગુરૂ, સંઘ અને તીર્થની સેવા માટે પૈસા ખરચવાનો હિસાબ નથી, જે એક અપૂર્વ પ્રસંગ છે. આ સંઘ પોશ સુદી ૧ના પાટણુથી પ્રયાણ કરી શ્રી સંજેશ્વરજી, ઉપરીયાળા તીર્થની યાત્રા કરતાં કરતાં પોશ વદી ૪ ના રોજ ધાંગધ્રા શહેરમાં આવતાં રાત્રી તરફથી સાંઘેયા, પ્રીતિભોજન વિગેરેથી તેમજ ત્યાંના સંઘથી પણ તેવોજ સત્કાર આ સંઘનો કરવામાં આવ્યો હતો; જેથી તીર્થયાત્રા નિમિત્તે નીકળેલા આ સંઘનો રાત્રીએ જે સત્કાર કર્યો તે માટે હર્ષ જાહેર કરવા સંઘવી નગીનદાસ વગેરે અંધુઓએ તે શ્રી સંઘની વતી ધાંગધ્રાના નેકનામદાર રાજસાહેબ [દરબારશ્રી]ને માનપત્ર આપ્યું હતું, જેનો યોગ્ય જવાબ નામદાર રાજસાહેબે આપતાં સાંના નામદાર દીવાન સાહેબે રાજસાહેબની આજ્ઞાથી સાત દિવસ ધાંગધ્રા રાત્રીમાં જીવહિંસા કોઈ કરે નહીં તેવો ધારો કરી સંઘવી નગીનદાસભાઈને જેમ અપૂર્વ માન આપ્યું છે તેમ જીવદયાનો ખ્વજ રાત્રીએ તેટલા દિવસ આ નિમિત્તે ફરકાવ્યો છે. સાંભળવા પ્રમાણે અમદાવાદનિવાસી સદ્ગુણાલંકૃત ધર્મધુરંધર શેઠ માણેકલાલભાઈ મનસુખ ભાઈ ભગુભાઈ પણ શ્રી સંઘના દર્શન કરવા ધાંગધ્રા તે વખતે પધાર્યા હતા. તેઓશ્રીએ પણ ધાંગધ્રાના રાજસાહેબ પાસે પાંચ દિવસ વધારે જીવદયા પળાવવા નમ્રતાપૂર્વક માંગણી કરતાં, આ નરરત્નની માંગણીનો રાત્રીએ સત્કાર કરી બાર દિવસ જીવહિંસા આખા રાત્રીમાં કોઈ કરે નહિ તેવો પ્રતિબંધ કરેલ છે. આવા પુણ્યશાળી નરોની હાજરીથી પણ તેવા કાર્યમાં વૃદ્ધિ થાય છે. શ્રી સંઘના કરેલા સત્કાર અને બાર દિવસ અમારીપટલ માટે કરેલા કાયદા માટે ધાંગધ્રાના રાજ-

૨૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સાહેબ અને લાંના નામદાર દીવાન સાહેબને ધન્યવાદ ઘટે છે. સંઘની નગીનદાસભાઈ વગેરે ધર્મ-બંધુઓની દેવ, ગુરુ, ધર્મ, સંઘ અને તીર્થભક્તિ માટે આવા શુભ કાર્યોની અનુમોદના કરતા તેઓને ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

સાભાર સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧ પંચપ્રતિક્રમણ ચંદ્રિકા—શ્રી જૈન લોકાગચ્છના શ્રી નરપતિયંદ્રાચાર્યજીની આજ્ઞાથી પ્રકટકર્તા શાહ જીલાખીદાસ ઝાલચંદ-ખાલાપુર. કિંમત અમૂલ્ય. આ ગ્રંથમાં સામાયિક, દેવસી, રાષ્ટ્રપ્રતિક્રમણ વગેરે મૂળસૂત્રો સાથે સંસ્કૃત અવચૂરિ અને ગુજરાતી ભાષામાં અર્થ અને વિધિ વગેરે આપવામાં આવે છે જેથી તે ગચ્છના અભ્યાસી બંધુઓને શિખવા માટે સરલતા કરી આપેલ છે પ્રચાર કરવાના હેતુથી કિંમત નહિં રાખેલ હોવાથી પ્રકટકર્તાને ધન્યવાદ ઘટે છે.

૨ અહિંસા દર્પણ—લેખક મુનિ શ્રી હેતુમુનિજી મહારાજ. પ્રકાશક—શ્રીયુત બાબુ-ધનપતસિંહજી મેનેજર તીર્થ રાજગૃહી-લેખક મુનિ મહારાજે રામાયણ અને મહાભારત જેવા જૈનેતર પ્રમાણભૂત ગ્રંથોમાંથી અનેક પ્રમાણો આપી જૈન શાસ્ત્ર શૈલીથી આ હિંદિભાષામાં લખેલ લઘુગ્રંથ મનન કરવા લાયક છે. કિંમત અમૂલ્ય.

૩ સ્તવનાવલી—આ ગ્રંથમાં આવેલા સ્તવનોના કર્તા ઉપરોક્ત મુનિરાજ છે. પ્રકટકર્તા ઉપરોક્ત સંસ્થા છે. સ્તવનો થોડા છતાં રચના સારી છે. કિંમત અમૂલ્ય.

૪ અઠાણું બોલકાખાસફીયા.

૫ પાંચ સમિતિ ત્રણ ગુમ્ફા થોડકા.

હિંદિ ભાષામાં.

શેઠ ભૈરંદાનજી જેઠમલજી શેઠીયા બીકાનેર આ ગ્રંથના પ્રકટકર્તા છે. શેઠીયા જૈન ગ્રંથમાળાના ૬૫-૬૬ નંબરોના આ ગ્રંથોમાં, પ્રકરણોમાં જે ધર્મનું તત્ત્વજ્ઞાન શિખવવામાં આવે છે તેનું દોહન આવા આવા લઘુગ્રંથોમાં ઉપરોક્ત શેઠશ્રી પ્રકટ કરે છે. સાથે અર્થ આપવામાં આવતા હોવાથી દરેક દ્વાર, શબ્દો વગેરે સરલતાથી શિખનાર સમજી શકે છે. શેઠશ્રીના આ પ્રયત્ન ધન્યવાદને પાત્ર છે. કિંમત સવા આનો તથા પોણો આનો તદ્દન નહિં જેવી છે.

શ્રી દશવૈકાલિક સૂત્ર (મૂળ) આર્ટપેપર ઉપર સુંદર ટાઇપથી છાપેલ. પ્રકાશક-અગરચંદ ભૈરંદાન શેઠીયાનો આ પ્રયત્ન પ્રશંસાપાત્ર છે.

રીપોર્ટ.

પંચાસજી શ્રી સુક્તિવિમળજી જૈન પાઠશાળાનો તથા શ્રાવિકાશાળાનો સં. ૧૯૮૧ ના કારતક શુદ્ધ ૧ થી સંવત ૧૯૮૨ આસો વદી ૦)) સુધીનો રીપોર્ટ. આ પાઠશાળામાં મેમ્બરો કરવાનું ધોરણ અને કમીટીદ્વારા વહીવટ ચલાવવામાં આવે છે. શુમારે ૬૦ વિદ્યાર્થી તથા ૫૦ શ્રાવિકાઓ ધાર્મિક શિક્ષણનો લાભ મેળવે છે. અભ્યાસપત્રક જોતાં ધાર્મિક શિક્ષણનો લાભ ઠીક લેવાય છે તેમજ હિસાબ અને વહીવટ પણ રીપોર્ટ વાંચતાં ચોખવટવાળો માલુમ પડે છે. અમે તેમની ઉત્તિ ધન્યચીએ છીએ.

સાહ્યાર સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૨૦૫.

૨ શ્રી કાઠીયાવાડ હિન્દુ અનાથઆશ્રમનો ત્રિવાર્ષિક રીપોર્ટ—ગુજરાતમાં જેમ નડીયાદમાં છે તેમ કાઠીયાવાડમાં વઢવાણ કેમ્પમાં આ હિન્દુ અનાથઆશ્રમ છે અને આ તેનો સં. ૧૯૮૦-૮૧-૮૨ ત્રણ વર્ષનો રીપોર્ટ છે. કાઠીયાવાડ જેવા વીશલાખની વસ્તીવાળા દેશમાં આવા આવા અનાથ આશ્રમની જે જરૂર હતી, તે આ આશ્રમથી પુરી પડી છે; તેટલું જ નહિ પરંતુ તેના ખતિલા અને દયાળુ કાર્યવાહકોની શુભ લાગણીથી તે અનેક (શુમારે ૬૦) અનાથ બાળકોને પાળી પોષી અનેક આશિર્વાદો મેળવે છે, આ સંસ્થાનો વહિવટ ચોખ્ખવટ અને કરકસરવાળો હોવા છતાં અનાથ બાળકોનું પોષણ કરવામાં તૂટો પડે છે. સ્વતંત્ર મકાનની પણ જરૂરીયાત છે. તે માટે પંદરહજાર રૂપૈયાની જેવી રકમ કાઠીયાવાડ નિવાસી એક બંધુ પણ આપી બાળકોનો આશિર્વાદ લઈ શકે તેમ છે. આવા લાખોની વસ્તીવાળા દેશમાંથી આવા એક અનાથઆશ્રમને ખર્ચમાં પણ તૂટો પડે તે આશ્ચર્ય છે. આ ખાતાને દયાવાન કોઈ પણ બંધુએ યથાશક્તિ મદદ દરવર્ષે કે એક સારી રકમ એકીવખતે આપી કે દરવર્ષે થોડી થોડી રકમ આપી અનાથ બાળકોનો આશિર્વાદ લેવાની જરૂર છે. વ્યવસ્થાપૂર્વક ચાલતી આ સંસ્થાને દરેક પ્રકારની મદદ આપી કોઈ પણ કાઠીયાવાડી બંધુએ પોતાના દેશને મગર કરવા જરૂર છે. અમો આ સંસ્થાની આબાદી ઇચ્છીએ છીએ. રૂ. ૨૫૦) મકાન ફંડમાં આપનારનું એક ઓરડા ઉપર નામ આપવામાં આવશે. માટે તે લાભ શ્રામતોએ લેવા જેવો છે. પ્રમુખ શ્રી મોહનલાલ જીવણલાલ બેરીસ્ટર તથા સેક્રેટરીઓ ડો. મનસુખલાલ તારાચંદ શાહ તથા શેઠ કસ્તુરચંદ રણછોડભાઈ તથા કમીટીના મેમ્બરોનો પ્રયત્ન ધન્યવાદને પાત્ર છે.

શ્રી આત્માનંદ જૈન શ્વેતાંબર પાઠશાળા તથા કન્યાશાળા રતલામનો સં. ૧૯૬૫ થી સં. ૧૯૮૩ કારતક માસ સુધીનો રીપોર્ટ. આ સંસ્થામાં કોઈ પણ ગચ્છના સાથે-મળી વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક શિક્ષણ પોતપોતાના ગચ્છ આમ્નાય પ્રમાણે લઈ શકે છે. વળી જૈનેતરને પણ દાખલ કરવામાં આવે છે. આવી હૃદયની વિશાળતા આ સંસ્થાની જોઈ તેના વહીવટ કર્તાને ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે. વહીવટ વ્યવસ્થાપૂર્વક થતો હોઈ રીપોર્ટમાં આપવામાં આવેલ હિસાબ આપવામાં આવનાર ગૃહસ્થના પૈસાનો સદ્વ્યય થાય છે તેમ ખતાવે છે. અમો તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

શેઠ શ્રી રિષભદેવજી કેશરીમલ જૈન શ્વેતાંબર પેઢી રતલામનો પંચમ વાર્ષિક રીપોર્ટ—શ્રીમાન્ આચાર્ય શ્રી સાગરાનંદ સુરિજીના ઉપદેશથી આ પેઢીનું સ્થાપન કરેલ છે. તેમના ઉદ્દેશ પ્રમાણે ધર્મ પ્રથનો સંગ્રહ, જિજ્ઞાસુ વગેરે કાર્યો ઉત્સાહ પૂર્વક તેના કાર્યવાહકો કરે છે. કાર્યવાહી યોગ્ય રીતે ચલાવવામાં આવે છે. હિસાબ ચોખ્ખવટવાળો છે.

શ્રી વૃદ્ધિચંદજી જૈન વિદ્યાશાળા ભાવનગરનો સાત વર્ષનો રીપોર્ટ—અમોને સમાલોચના માટે મળેલ છે. સં. ૧૯૭૬ થી ૧૯૮૨ આ શાળાનો વહીવટ શ્રીસંઘની નીમેલી કમીટી હસ્તક ચાલતો હોવાથી તેના હિસાબ ખર્ચ વગેરે યોગ્ય અને ચોખ્ખવટવાળા છે અને હોયજ તે વિષે સંતોષ લેવા જેવું છે. પરંતુ આવા મોટા શહેરમાં સેંકડો વિદ્યાર્થીઓ જેમાં લાભ લે છે તે શાળાનો રીપોર્ટ સાત વર્ષે પ્રગટ થાય તે અમોને આશ્ચર્ય લાગે છે. મહેસાણા પાઠશાળાએ એક વખત પોતાના રીપોર્ટમાં ઉપજ ખર્ચના હિસાબ સરવૈયા સાથે બે વર્ષમાં કેટલા ભાઈઓ એ કેટલું કેવા પ્રકારનું શિક્ષણ મેળવ્યું તેવું સરવૈયું આપ્યું હતું, તેમ આ પાઠશાળાની કમીટીએ

વિજ્ઞાપ્તિ.

પરમપૂજ્ય જૈનાચાર્ય, સર્વ મુનિમહારાજ, સાધ્વીજી મહારાજ ઓર શ્રાવક શ્રાવિકાઓસે નમ્ર નિવેદન છે કે-માલવા પ્રાન્તમાં જૈન (ખે૦) ડાકાલાય (બોર્ડિંગ) જૈન (ખે૦) બોર્ડિંગ શોલકે નિરાશ્રિતોં કો સાશ્રય દેને, પશુશાલા આદિ સ્થાપિત કરને કે લિપે એક સ્થાઈ ફંડ કાયમ કિયા છે ઓર ઇસ ફંડકે લિપે એક હોટરી થી પારમાર્થિક કાર્ય સહાયક ફંડ હોટરીકે નામસે પાંચ લાસ રૂપયેકી શોલનેકી પ્રતાપગઢકે શ્રીમાન્ દરબાર સાદ્વસે મંજૂરી લી છે એક ટિકિટ એક રૂપયેકા હોગા ઓર દો લાસ રૂપયે ઈનામમેં દિયે જાવેંગે સર્વે કો રકમ કાટકર બાકી બચી હુઈ રકમ ઇસ ફંડમેં રક્ષી જાકર ઉપરોક્ત કાર્ય કિયે જાવેંગે ઇસકી વ્યવસ્થાકે લિપે યહાં કે વ બહારકે મેમ્બરનાં કી એક કમેટી કાયમ કી ગઈ છે. અવ ઇસ પરમોપયોગી વ પારમાર્થિક કાર્યમેં આપકી સહાયતાકી પૂર્ણ આવશ્યકતા છે. અગર અપને પૂર્ણ રૂપસે સહાયતા કી તો આશા છે કે આપકે સમાનકા આવશ્યક વ પરમોપયોગી કાર્ય અવશ્ય સફલ હોગા.

વિશેષ હાલ જાનનેકે લિપે નિમ્ન લિખિત પતે પર પત્ર-વ્યવહાર કિનીષ.

લી૦ હિતૈષી-લક્ષ્મીચન્દ ધીયા,

પ્રતાપગઢ—(રાજપૂતાના).

“શ્રી આચારોપદેશ ગ્રંથ.”

આચાર એ પ્રથમ ધર્મ છે, તે શું છે તે આ ગ્રંથમાં બતાવેલ છે. રાત્રિના ચતુર્થ પહેરે (બ્રાહ્મસૂત્ર વખતે) શ્રાવકે બાંધત થઈ શું ચિંતવવું? ત્યાંથી માંડીને આખા દિવસની તમામ વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક કરણી કેવા આશયથી તથા કેવી વિધિથી શું કરવી? રાત્રિએ શયનકાળ સુધીમાં, મન, વચન, કાયાની શુદ્ધિપૂર્વક ધર્મ આજ્ઞાઓના પાલન તરીકેનું આચાર વિધાન કેવું હોવું જોઈએ? વગેરે અનેક ગૃહસ્થ ઉપયોગી જીવનમાં પ્રતિદિન આચરવા યોગ્ય સરલ, હિતકાર યોજના આ ગ્રંથમાં બતાવેલ છે. શ્રાવકધર્મને માટે શરૂઆતથી પ્રથમ શિક્ષારૂપ આ ગ્રંથ હોઈ એક ઉત્તમ કૃતિ છે. કેઈ પણ જૈન નામ ધરાવનાર વ્યક્તિ પાસે તેના પઠન પાઠન માટે આ ગ્રંથ અવશ્ય હોવો જોઈએ. કિંમત મુદ્દલ રૂ ૦-૮-૦ માત્ર આઠ આના પોસ્ટેજ ભુદં.

“શ્રી ધર્મરત્ન પ્રકરણ.”

સર્વ ધર્મ સ્થાનની ભૂમિકારૂપ એકવીશ શ્રાવકના શુભનું વર્ણન, ભાવશ્રાવકના લક્ષણો, ભાવ સાધુના લક્ષણો, સ્વરૂપ અને ધર્મરત્નનું અનંતર, પરંપર રૂળ, અનેક વિવિધ અઠ્ઠાવીશ કથાઓ સહિત આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. પ્રથમથી છેવટ સુધીના તમામ વિષયો ઉપદેશરૂપી મધુર રસથી ભરપૂર હોઈ તે વાંચતા વાચક બાળે અમૃત રસનું પાન કરતો હોય તેમ સ્વાભાવિક જણાય છે. વધારે વિવેચન કરતાં તે વાંચવાની ખાસ હલામણુ કરવામાં આવે છે. કિંમત રૂ ૧-૦-૦ પોસ્ટેજ ભુદં.

આધુનિક સંસ્કૃતિ.

“ આજની સંસ્કૃતિ કૌશલ્યપ્રધાન છે. જ્ઞાનનું ક્ષેત્ર વધારવું, તે દ્વારા કૌશલ્ય મેળવવું, સત્તા હાથ કરવી, તે ટકાવવી, વધારવી અને અંતે અમર્યાદ લોગ લોગવવા એજ એની અંખના દેખાય છે. જ્યારે જ્ઞાન પુરેપુરું વધશે, એને અંગે હૃદયનો વિકાસ થશે, કૌશલ્ય પરોપકારી થશે, સત્તા સેવામાં વપરાશે અને સાર્વત્રિક ઉત્કર્ષથી અદેખાઈને બદલે પ્રસન્નતા અનુભવાશે ત્યારે નવી સંસ્કૃતિ પ્રવર્તશે. એ દિશામાં કેટલાક લોકોનો પ્રયત્ન ચાલે છે, પણ એમને નથી સમજી શકતા વિજિગીધુ લોકો; અને દુઃખની વાત કે નથી સમજી શકતા જિજીવિષુ લોકો. એ બંનેની પકડ છોડવવા મથનાર માણસો બંનેને અકારા લાગે છે. ”

“ જીવન રહસ્યની કલ્પના પરત્વે ત્રણ મુખ્ય સંસ્કૃતિઓ દુનિયામાં અધિકાર લોગવે છે. આર્યસંસ્કૃતિ, ઇસ્લામી અને ખ્રિસ્તી. આ ત્રણે સંસ્કૃતિઓનું શુદ્ધ સ્વરૂપ જોતાં એમની વચ્ચેનો ભેદ સ્પષ્ટ તરી આવે છે; છતાં એમની વચ્ચે વિરોધ શા માટે હોય એનું કારણ જડતું નથી. માણસ જ્યાંસુધી કહે છે કે મારી વાત સાચી છે, સારી છે, ‘ત્યાંસુધી એ રસ્તા પર છે’ પણ જ્યારે એ કહેવા બેસે કે-‘ મારાથી જે જૂદા પડે છે તેમની વાત કૂડી જ છે. ’ ત્યારે એ દ્રોહ કરવા પ્રવૃત્ત થાય છે. અજ્ઞાન જેટલું અભિમાન બીજે ક્યાં હોય ? સંકુચિત હૃદયમાં જેટલી કઠોરતા હોય છે તેટલી પણ બીજે ક્યાં હોય ? સ્વાર્થમાં આત્મઘાતી ખાઉધરાપણું હોય છે તેટલું બીજે ક્યાં હોય ? ”

“ આ બધું કેમ ટાળી શકાય ? મહાપ્રજ્ઞઓની દષ્ટિમાં પરિવર્તન થવું જોઈએ. એમની જીવન વિષેની કલ્પના શુદ્ધ થવી જોઈએ. એકબીજાને સમજવા જેટલો સમભાવ એમનામાં આવવો જોઈએ. કોઈનાથી ડરીએ નહિ અને કોઈને ડરાવીએ નહિ એવું દ્વિવિધ અભય આવવું જોઈએ. અને કેળવણી સાથે સમભાવ અને સંતોષનો આનંદ માણસે એકવાર ચાખવો જોઈએ. સંતોષ એ શબ્દ ભલે મોજો લાગતો હોય, એમાં ભલે પરાક્રમ ન દેખાતું હોય, પણ અંતે એમાં જ પુરૂષાર્થ અને શ્રેય છે. ”

